

Luke 1

ASVh with Comments

Summary. In this chapter, we are given three miracles (Zachariah becomes mute, Zachariah's wife Elizabeth becomes pregnant at a very old age, and the virgin Mary conceives the begotten Son of God) and three prophecies (Elizabeth's, Mary's, and Zachariah's prophecies) from the Lord which will help prepare the people to receive the begotten Son of God and the salvation He brings.

บทสรุป ในบทนี้ ได้ให้แก่วิเศษสามอย่าง (เศคาริยาห์กลายเป็นใบ้ เอลิซาเบทภรรยาของเศคาริยาห์ตั้งครรภ์เมื่อมีอายุมากแล้ว และมารีย์หญิงพรหมจารีรับการตั้งครรภ์บุตรของพระผู้เป็นเจ้า) และคำทำนายสามประการ (คำทำนาย ของเอลิซาเบท ของมารีย์ และของเศคาริยาห์) จากพระผู้เป็นเจ้าซึ่งจะช่วยเตรียมตัวประชาชนเพื่อรับการกำเนิดของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าและความรอดที่พระองค์ได้นำมา

Luke 1:5-25. These verses tell about a couple, Zachariah and Elizabeth, being righteous before God, and advanced in years but having no children. Zachariah meets an angel of the Lord named Gabriel in the temple of God while serving his priestly duty. The angel informs him that the Lord will bless him with a son which he must name John. Zachariah became mute until the birth of his son as a confirmation for him to know that the Lord had spoken to him.

ลูกา 1:5-25 ข้อเขียนนี้ได้บอกเกี่ยวกับคู่สมรส เศคาริยาห์และเอลิซาเบท ซึ่งเป็นคนชอบธรรมต่อหน้าของพระผู้เป็นเจ้า และชราที่มีอายุมากแล้วแต่ไม่มีบุตร ทูตสวรรค์คือกาเบรียลของพระผู้เป็นเจ้ามาพบกับเศคาริยาห์ในพระวิหารของพระผู้เป็นเจ้าในขณะที่ท่านทำหน้าที่ของท่านเป็นปุโรหิต ทูตสวรรค์ได้บอกแก่ท่านว่าพระผู้เป็นเจ้าได้ช่วยพระพรแก่ท่านด้วยบุตรชายซึ่งเขาตั้งให้ชื่อแก่เขาว่ายอห์น เศคาริยาห์ถูกทำให้เป็นใบ้จนกระทั่งถึงการให้กำเนิดบุตรชายของท่านเพื่อให้เป็นที่มั่นใจแก่ท่านให้รู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าได้พูดกับท่าน

Luke 1:26-40. The angel Gabriel was sent by God to the virgin Mary, a cousin of Elizabeth, to inform her that she found favor with God, and she was chosen to carry in her womb the begotten Son of God. The Bible tells clearly that she is favored by God and as a result she is worthy, and she is a good woman. After her conception, Mary visits her cousin Elizabeth and the work of the Lord between their babies begins as she meets and salutes Elizabeth.

ลูกา 1:26-41 ทูตสวรรค์กาเบรียลถูกส่งมาจากพระผู้เป็นเจ้ามายังหญิงพรหมจารีมารีย์ ญาติของเอลิซาเบท เพื่อบอกแก่เธอว่าเธอได้เป็นที่ขึ้นชอบของพระผู้เป็นเจ้า และเธอถูกเลือกให้ตั้งครรภ์บุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระคัมภีร์ได้บอกอย่างชัดเจนว่าเธอได้เป็นที่ขึ้นชอบของพระผู้เป็นเจ้า และด้วยเหตุนี้เธอมีค่าคู่ควร และเธอเป็นผู้หญิงที่ดี หลังจากเธอได้ตั้งครรภ์ มารีย์ไปเยี่ยมเอลิซาเบทญาติสาวของเธอและงานของพระผู้เป็นเจ้าระหว่างบุตรของพวกเขาได้เริ่มขึ้นเมื่อเธอได้พบและกล่าวคำทักทายเอลิซาเบท

Luke 1:41-45. The Holy Spirit came upon Elizabeth, and she spoke and told the whole world that the Baby in Mary's womb is not just a normal human, but He is the Lord God Himself.

ลูกา 1:41-45 เอลิซาเบทได้เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเธอได้พูดและบอกแก่ทั้งโลกว่าบุตรในครรภ์ของมารีย์นั้นไม่ใช่มนุษย์ธรรมดา แต่พระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เอง

Luke 1:46-56. Mary starts prophesying about people who truly fear and worship the Lord.

ลูกา 1:46-56 มารีย์ให้คำทำนายเกี่ยวกับประชาชนผู้ที่มีความกลัวจริง ๆ และบูชาพระผู้เป็นเจ้า

Luke 1:57-80. John is born to Elizabeth and Zachariah and Zachariah's tongue is loosed and he starts speaking and prophesying to the people. The Lord used Zachariah in telling the duty of John, his son. The child will be the prophet of the Lord that will help people look forward to receiving the begotten Son of God, which will bring peace to His people.

ลูกา 1:57-80 ยอห์นได้ถือกำเนิดจากเอลิซาเบทและเศคาริยาห์และเศคาริยาห์ได้เป็นอิสระและท่านเริ่มพูดและให้คำทำนายแก่ประชาชน พระผู้เป็นเจ้าใช้เศคาริยาห์ในการบอกถึงหน้าที่ของยอห์น บุตรชายของท่าน เด็กจะเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อช่วยประชาชนให้มองไปข้างหน้าเพื่อต้อนรับบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งจะนำความสงบมาให้แก่ประชาชนของพระองค์

¹Forasmuch as many have taken in hand to draw up a **narration** concerning those matters which have been **accomplished** among us,

¹เนื่องด้วยมีหลายคนได้เรียบเรียงเกี่ยวกับเรื่องราวที่เชื่อถือเต็มได้ในหมู่พวกเรา

Comments 1:1. In this place, “among us” relates to the people that were around the Lord at that time.

ความเห็น 1:1 ในที่นี้ “ในหมู่พวกเรา” เกี่ยวกับประชาชนที่ในเวลานั้นอยู่รอบๆพระผู้เป็นเจ้า

²**exactly** as they delivered them **to us**, who from the beginning were eyewitnesses and **servants** of the **Word**,

²แม้ว่าพวกเขาได้บอกแก่พวกเรา ผู้ซึ่งเป็นพยานจากเริ่มต้นได้เป็นพยานและผู้รับใช้แห่ง **พระคำ** ที่ได้บอก

Comments 1:2. “exactly as they delivered them unto us”. In this verse when it mentions “they” it refers to the people in that time, not only the apostles, but all those who have been eyewitnesses about the work of the Lord, and the Lord used them to tell. “Us” refers to a group of people that will do the work of the Lord.

ความเห็น 1:2 “แม้ว่าพวกเขาได้บอกแก่เรา” ในข้อนี้เมื่อพูดถึง “พวกเขา” ได้หมายถึงประชาชนในเวลานั้น ไม่ใช่เพียงแค่เหล่าสาวกเท่านั้น แต่ผู้ซึ่งได้เป็นพยานเกี่ยวกับงานของพระผู้เป็นเจ้า และพระผู้เป็นเจ้าใช้พวกนั้นเพื่อบอก “เรา” หมายถึงกลุ่มประชาชนที่จะทำงานของพระผู้เป็นเจ้า

³it seemed good to me also, having **closely followed** from the first **with all things carefully**, to write to **you** in order, most excellent Theophilus;

³มันเป็นการดีสำหรับข้าพเจ้าด้วยเช่นกัน ผู้ได้รู้ทุกอย่างที่ถูกต้อ้งมาจากเริ่มต้น ขอเขียนถึงท่านตามลำดับ แก่ท่านทีโอฟีลัสที่เคารพอย่างสูง

Comments 1:3. “it seems good to me also”. This tells all readers that the writer has been thinking about what the Lord has spoken to him and wants to make what the Lord has given him to be useful to all.

ความเห็น 1:3 “มันเป็นการดีสำหรับเราด้วยเช่นกัน” สิ่งนี้ได้บอกแก่ผู้ที่ได้อ่านว่าผู้เขียนได้คิดเกี่ยวกับสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าได้พูดแก่เขาและต้องการทำสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าได้ให้แก่เขาเพื่อเป็นประโยชน์แก่ทุกคน

“having closely followed from the first with all things carefully”. This tells all, that what he has received from the Lord, he also went out and talked to people, to support his understanding. He gathered information little by little from people surrounding him before he finally made it known to others what he wrote down from the Lord.

“ผู้ได้รู้ทุกอย่างที่ถูกต้อ้งมาจากเริ่มต้น” สิ่งนี้ได้บอกแก่ทุกสิ่งที่เขาได้รับมาจากพระผู้เป็นเจ้าเขาดูด้วยกันได้ออกไปและพูดกับประชาชน เพื่อสนับสนุนความเข้าใจของเขา เขาได้รวบรวมข้อมูลเล็กน้อยจากประชาชนรอบๆเขาและเขียนลงก่อนที่สุดในที่สุดเขาได้ทำให้เป็นที่รู้แก่คนอื่น ๆ

“to write to you in order”. In this portion, it tells us that he will give in the order the Lord gives, not by order of man but released by the order of the Lord. This order is not in the order of things that have happened, but in the order of the things the Lord wants to tell us. This gospel is the most orderly because it is in the order the Lord wants not what humans want.

“ขอเขียนถึงท่านตามลำดับ” ในส่วนนี้ มันได้บอกเราว่าเขาจะให้ตามลำดับที่พระผู้เป็นเจ้าได้ให้ ไม่ใช่ตามลำดับของคนแต่มอบให้โดยคำสั่งของพระผู้เป็นเจ้า คำสั่งอาจไม่เป็นตามลำดับของสิ่งที่เกิดขึ้นแต่ตามลำดับที่พระผู้เป็นเจ้าต้องการที่จะบอก พระคำเขียนนี้เป็นลำดับมากที่สุดเพราะมันเป็นความต้องการของพระเจ้าไม่ใช่ของมนุษย์

“most excellent Theophilus”. In this place, the Lord mentions the name to link the person to the message which Luke has delivered. Take this as a mystery of the message.

“แก่ท่านทีโอฟีลัสที่เคารพอย่างสูง” ในที่นี้ พระผู้เป็นเจ้าได้ให้ชื่อของคนที่ว่าจะไปถึงซึ่งลูกาได้ส่งมอบให้ไป ถือว่าส่วนนี้เป็นความลึกลับของชาว

⁴so that **you might** know the certainty concerning the things **in which you were** instructed.

⁴ดังนั้นเพื่อท่านผู้สูงส่งจะได้รู้บางอย่างเกี่ยวกับสิ่งซึ่งท่านได้รับการบอกแก่ท่าน

Comments 1:4. This verse shows that the Lord knows each individual's thoughts and actions, and that is why He guided the writer in this spot to convey the message to a specific person.

ความเห็น 1:4 ในข้อนี้ได้แสดงให้เห็นว่าพระผู้เป็นเจ้ารู้ความคิดของแต่ละคนและการกระทำ และนั่นคือทำไมพระองค์จึงแนะนำผู้เขียนในที่นี้ให้แจ้งข่าวแก่ใครโดยเฉพาะ

⁵There was in the days of Herod, king of Judea, a certain priest named Zachariah, of the **class** of Abijah, and **his** wife of the daughters of Aaron, and her name was Elizabeth.

⁵ว่าในวันของเฮโรด กษัตริย์ของยูเดีย มีปุโรหิตผู้หนึ่งชื่อเศคาริยาห์ อยู่ในกรมของอาบิยาห์ และเขาได้ภรรยาซึ่งเป็นบุตรสาวของอาารอน และเธอมีชื่อว่าเอลิซาเบท

Comments 1:5. “There was in the days of Herod, king of Judea”. Also, this small portion of the verse tells how the dark side spread out their fingers over the land.

“a certain priest named Zachariah, of the class of Abijah”. The class here will tell the duty of the people of that class.

“and his wife of the daughters of Aaron, and her name was Elizabeth”. Here it talks about Elizabeth for the complete link to the messenger of the Lord. Two people here, Zachariah and Elizabeth, are involved in the worship of the Lord, and their offspring will serve the Lord as well.

ความเห็น 1:5 “ว่าในวันของเฮโรดกษัตริย์ของยูเดีย” ด้วยกัน ส่วนสั้นๆของข้อนี้ได้บอกได้ว่าความมืดได้กางนิ้วของมันออกเหนือแผ่นดิน

“มีปุโรหิตผู้หนึ่งชื่อเศคาริยาห์ อยู่ในกรมของอาบิยาห์” ลำดับในที่นี้จะได้ออกถึงหน้าที่ของคนในลำดับนั้น

“และเขาได้ภรรยาซึ่งเป็นบุตรสาวของอาารอน และเธอมีชื่อว่าเอลิซาเบท” ในที่นี้ได้บอกเกี่ยวกับเอลิซาเบทสำหรับเชื่อมผู้ประกาศข่าวของพระเจ้าเป็นเจ้าสองคนในที่นี้ เศคาริยาห์และเอลิซาเบท เกี่ยวข้องในการสักการบูชาของพระเจ้าเป็นเจ้า และบุตรรุ่นต่อมาของพวกเขาจะรับใช้พระเจ้าด้วยเช่นเดียวกัน

⁶And they were both righteous before **God**, walking in all the commandments and ordinances of the **Lord blamelessly**.

⁶และท่านทั้งสองนั้นชอบธรรมต่อ **พระเจ้า** ดำเนินตามพระคำสั่งและกฎของ **พระเจ้า** อย่างไม่มีที่ติ

Comments 1:6. When the verse says “righteous before God” then both commandments and ordinances come to count towards being righteous. The commandments and ordinances are not the same. The commandment is an order you must follow while the ordinance is a rule for your life to obey.

The ordinance is obeying all your life, the commandment you must do, not just outside, but also inside your heart. The ordinance is to obey, but how do you obey if you do not do it? Think this way when talking about these, by commandment the Lord gives exactly what you must do, by ordinance the Lord gives in your heart that you should obey something. But the ordinance must agree with the commandment. If it does not agree, then you need to go back to the Word.

ความเห็น 1:6 เมื่อได้บอกว่า “ชอบธรรมต่อพระเจ้า” แล้วทั้งสองพระคำสั่งและกฎนับมาด้วยกันต่อการเป็นคนชอบธรรม และพระคำสั่งและกฎนั้นไม่ใช่อย่างเดียวกัน พระคำสั่งนั้นคือคำสั่งเราต้องติดตามในขณะที่กฎนั้นคือระเบียบสำหรับชีวิตสำหรับให้เชื่อฟัง

กฎนั้นคือเชื่อฟังตลอดชีวิต พระคำสั่งเราต้องทำตาม ไม่ใช่แต่เพียงภายนอก แต่ด้วยกายในใจของท่าน กฎคือเชื่อฟัง แต่เราจะเชื่อฟังได้อย่างไรถ้าหากเราไม่ทำ? คิดในวิธีนี้เมื่อพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้ โดยพระคำสั่งตามที่พระเจ้าเป็นเจ้าให้อย่างไรเราต้องทำตาม โดยกฎที่พระเจ้าเป็นเจ้าได้ให้ในหัวใจของเรา นั้นเราควรเชื่อฟังบางอย่าง แต่กฎต้องยอมรับโดยตรงกับพระคำสั่ง ถ้ามันไม่ตรงกัน แล้วเราต้องกลับไปพระคำสอน

Example of commandments:

Deuteronomy 6:5. “You shall love the Lord your God with all your heart and with all your soul and with all your might.”

Luke 10: 27. “And he answering said, You shall love the Lord your God with all your heart, and with all your soul, and with all your strength, and with all your mind; and your neighbor as yourself.”

ตัวอย่างของพระคำสั่ง

พระราชบัญญัติ 6:5 “เจ้าจงรักพระเจ้าเป็นเจ้าพระเจ้าของเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของเจ้าและด้วยสิ้นสุดจิตวิญญาณของเจ้าและด้วยกำลังทั้งสิ้นของเจ้า”

ลูกา 10:27 “และเขาตอบว่า เจ้าจงรักพระเจ้าเป็นเจ้าพระเจ้าของเจ้าด้วยใจทั้งสิ้นของเจ้า และด้วยวิญญาณของเจ้าและด้วยกำลังทั้งสิ้นของเจ้า และด้วยความคิดทั้งหมดของเจ้า และเพื่อนบ้านของเจ้าตั้งตัวของเจ้าเอง”

Example of ordinances:

Ordinance from the Lord in the heart: Luke 2:36-37. And there was one Anna, a prophetess, the daughter of Phanuel, of the tribe of Asher (she was of a great age, having lived with a husband seven years from her

virginity, and she had been a widow even unto eighty-four), who departed not from the temple, worshipping with fasting and supplications night and day.

ตัวอย่างของกฎ

กฎจากพระผู้เป็นเจ้าในหัวใจ: ลูกา 2:36-37 และที่นั่นมีคนหนึ่งอันนา ศาสตราพยากรณ์หญิง บุตรสาวของฟานูเอล จากครอบครัวของอาเซอร์ (เธอมีอายุมาก ได้อยู่กับสามีเจ็ดปีจากความเป็นสาวพรหมจารี และเธอได้เป็นแม่มาจนอายุถึงแปดสิบสี่) ผู้ซึ่งไม่เคยออกไปจากธรรมศาลา บูชาด้วยการอดอาหารถวายและการอธิษฐานถวายทั้งคืนและวัน

Ordinance from the Lord's Word. Communion (Luke 22:19-20). Also, when a person is in a place where they cannot take communion, even if they cannot take communion, they can still keep the commandments.

กฎจากคำของพระผู้เป็นเจ้า พิธีศีลที่ระลึก (ลูกา 22:19-20) ด้วยกัน เมื่อใครก็ตามที่อยู่ในที่ที่เขาไม่สามารถรับศีลที่ระลึกได้ในที่นั้น แม้ว่าพวกเขาไม่สามารถรับศีลที่ระลึก พวกเขาจะยังคงสามารถเก็บรักษาพระคำสั่งได้

⁷And they had no child, because Elizabeth was barren, and they both were **advanced** in years.

⁷ และพวกเขาไม่มีบุตร เพราะเอลิซาเบทนั้นเป็นหมัน และทั้งสองในขณะนี้ได้มีอายุมากแล้ว

Comments 1:7. Other couples in the Bible were in the same situation, but pay attention, if any of them are in the bloodline of serving the Lord. Also, pay attention to this verse; Elizabeth is barren. How was it known that she is barren? Did the man have another child from someone else? The Bible does not tell us if they had another child outside of marriage or if Zachariah had more wives. To say “the couple is righteous before God” that gives the conclusion to the reader that Zachariah had no other woman. To have a child at that age is a blessing from the Lord, and this will make other people have no doubt that this child has been born for a purpose. By saying “advanced in years” the Bible tells us that they were very old (See also Genesis 17:17).

ความเห็น 1:7 ยังมีคู่อื่นๆในพระคัมภีร์ที่อยู่ในสภาพเดียวกัน แต่ให้ความสนใจ ถ้าใครก็ตามในพวกเขาอยู่ในสายโลหิตที่รับใช้พระผู้เป็นเจ้า ด้วยกัน ให้ความสนใจในข้อนี้ เอลิซาเบทนั้นเป็นหมัน เป็นที่รู้ได้อย่างไรว่าเธอเป็นหมัน? ฝ่ายชายมีบุตรจากคนอื่นหรือ? พระคัมภีร์ไม่ได้บอกถ้าพวกเขามีบุตรนอกการแต่งงานหรือถ้าเศคาริยาห์มีภรรยาคนอื่น ที่ได้บอก “ทั้งสองนั้นชอบธรรมต่อพระเจ้า” ได้ให้ข้อสรุปแก่ผู้อ่านว่าเศคาริยาห์ไม่มีผู้หญิงคนอื่น มีบุตรในอายุมากนั้นคือพระพรจากพระผู้เป็นเจ้า และสิ่งนี้ทำให้คนอื่นไม่มีความสงสัยว่าเด็กคนนี้จะเกิดเพื่อจุดประสงค์ โดยบอกว่า “มีอายุมากแล้ว” พระคัมภีร์ได้บอกแก่เราว่าเขาทั้งสองนั้นแก่มากแล้ว (ดูด้วยกันมองในปฐมกาล 17:17)

⁸Now it came to pass, while **serving his priestly** office before **God** by the order of his **class**,

⁸ เมื่อเวลาได้ผ่านไป ในขณะที่ท่านยังคงอยู่ในตำแหน่งปุโรหิตต่อหน้าพระพักตร์ของ **พระเจ้า** โดยคำสั่งของกรมของเขา

⁹according to the custom of the **priestly service**, his lot was to enter into the temple of the **Lord** and burn incense.

⁹ ตามธรรมเนียมของปุโรหิต เขาได้จับสลากเพื่อเข้าไปในธรรมศาลาของ **พระเจ้า** และเผาเครื่องหอมเพื่อบูชา

Comments 1:8-9. For Zachariah to do this duty was for a purpose, because the Lord wants to talk with him.

ความเห็น 1:8-9 สำหรับเศคาริยาห์เพื่อทำหน้าที่นี้มันเพื่อจุดประสงค์ เพราะพระผู้เป็นเจ้าต้องการที่จะพูดกับเขา

¹⁰And the whole multitude of the people were praying **outside** at the hour of incense.

¹⁰ และฝูงชนสวดภาวนาอยู่ภายนอกในเวลาถวายเครื่องหอมเผาบูชา

¹¹And appeared **to** him an angel of the **Lord** standing **out of** the right side of the altar of incense.

¹¹ และทูตสวรรค์ของ **พระเจ้า** ได้ปรากฏต่อท่านยืนทางขวามือของท่านเครื่องหอมเผาบูชา

Comments 1:11. In this verse, it shows why the Lord wanted him to do this duty now. The Lord wants to talk with him. Also, it is a tradition, related to when the priest goes in to burn the incense, that the Lord will not present Himself on the left side of the altar.

ความเห็น 1:11 ในข้อนี้ มันแสดงว่าทำไมพระผู้เป็นเจ้าต้องการให้ท่านทำหน้าที่นี้ในเวลา นี้ พระผู้เป็นเจ้าต้องการที่จะพูดกับท่าน ด้วยกัน มันเป็นประเพณี หมายถึงเมื่อปุโรหิตเข้าไปเพื่อเผาเครื่องหอมบูชา เพราะพระผู้เป็นเจ้าจะไม่ปรากฏพระองค์เองทางซ้ายมือของท่านบูชา

¹²And Zachariah was troubled **seeing** him, and fear fell upon him.

¹²และเศคาริยาห์เป็นกังวลเมื่อท่านได้เห็นท่าน และความกลัวเกิดขึ้นในท่าน

Comments 1:12. This is the first reaction of humans when alone, and suddenly someone else is there. In this place it was not a vision, it was the real appearance of an angel of the Lord (See Genesis 18).

ความเห็น 1:12 ปฏิกริยาแรกของมนุษย์เมื่ออยู่ตามลำพัง และในทันใดมีคนอื่นมาอยู่ด้วยในที่นั้น ในที่นี้มีใช้ภาพในฝัน มันเป็นการปรากฏจริงของทูตสวรรค์ของพระเจ้า (มองปฐมกาล 18)

¹³But the angel said to him, Fear not, Zachariah, because your prayer has been heard, and your wife Elizabeth will bear you a son, and you shall call his name John.

¹³แต่ทูตสวรรค์บอกท่านว่า อย่าได้กลัวเศคาริยาห์ เพราะคำอธิษฐานของท่านได้ยิน และอลิซาเบทภรรยาของท่านจะตั้งครรภ์บุตรชาย และท่านจงเรียกเขาว่ายอห์น

Comments 1:13. “Fear not, Zachariah, because your prayer has been heard”. In this verse it shows clearly that Zachariah is a faithful servant of the Lord. He has been begging and worshiping the Lord for all the details of his life and the Lord will grant him mercy.

ความเห็น 1:13 "อย่าได้กลัวเศคาริยาห์ เพราะคำอธิษฐานของท่านเป็นที่ได้ยิน" ในข้อนี้ได้แสดงอย่างชัดเจนว่าเศคาริยาห์คือผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้า ท่านได้อธิษฐานขอและบูชาพระเจ้าสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของท่านและพระเจ้าได้แสดงพระเมตตาแก่ท่าน"

“and your wife Elizabeth will bear you a son, and you shall call his name John”. The Lord has told him clearly, the blessing for him will be a son. The Lord even tells the name of this child what it should be. The name may be common for people, but this name is known to the Lord as the faithful servant.

“และอลิซาเบทภรรยาของท่านจะตั้งครรภ์บุตรชาย และท่านจงเรียกเขาว่ายอห์น” พระเจ้าได้บอกท่านอย่างชัดเจน อวยพรให้ท่านได้บุตรชาย พระเจ้าได้บอกแม่แต่ชื่อของเด็กคนนี้จะชื่อว่าอะไรจะเป็นชื่อใด ชื่ออาจจะเป็นธรรมดาแก่คนทั่วไป แต่ชื่อนี้เป็นที่รู้ต่อพระเจ้าผู้รับใช้ที่ซื่อสัตย์

¹⁴And he will bring joy and gladness to you; and many will rejoice at his birth.

¹⁴และท่านจะมีความสุขและยินดี และหลายคนจะมีความยินดีต่อการกำเนิดของเขา

Comment 1:14. “and many will rejoice at his birth”. Before the child had done anything, why would people rejoice? This is a message the Lord has given, and many people will rejoice at the child’s birth. Because the Lord has worked in the humans’ hearts to rejoice in this birth and because of this child, joy will come for all humans. This child will announce the birth of the Savior of the world and the child is the messenger of the Lord and the news he announces will be the root of the joy for all humans.

ความเห็น 1:14 "และหลายคนจะมีความยินดีต่อการกำเนิดของเขา" ก่อนที่เด็กคนนี้จะได้ทำอะไรก็ตาม ไม่ประชาชนจะมีความยินดีที่ข่าวนี้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ให้ และหลายคนจะมีความยินดีต่อการกำเนิดของเด็กคนนี้ เพราะพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทำงานในใจของมนุษย์ให้มีความยินดีในการถือกำเนิดและเพราะเด็กคนนี้ ความยินดีจะมาสำหรับมนุษย์ทั้งหมด เด็กคนนี้จะประกาศการเกิดของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลกและเด็กคนนี้คือผู้สื่อสารของพระเจ้า และข่าวที่เขาประกาศจะเป็นรากแห่งความยินดีของมนุษย์ทั้งหมด

¹⁵For he will be great in the sight of the Lord, and he will drink no wine nor strong drink; and he will be filled with the Holy Spirit, even from his mother's womb.

¹⁵เพราะเขาจะเป็นใหญ่ในสายพระเนตรของพระเจ้า และเขาไม่สมควรที่จะดื่มน้ำองุ่นหรือเหล้า และเขาจะเต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้จากในครรภ์ของมารดาของเขา

Comments 1:15. “For he will be great in the sight of the Lord”. The verse tells the Lord rejoices with this child. He is great because he will be set apart from his mother’s womb for the Lord’s service, not for human’s service.

ความเห็น 1:15 "เพราะเขาจะเป็นใหญ่ในสายพระเนตรของพระเจ้า" ข้อนี้ได้บอกพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามีความยินดีกับเด็กคนนี้ ท่านจะเป็นใหญ่เพราะท่านจะได้รับการแยกจากครรภ์ของมารดาเพื่องานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่งานของมนุษย์

“and he will drink no wine nor strong drink”. This shows that he will live a Nazirite life as is commanded in the Old Testament (See Numbers 6:1-3). He is an old-time prophet but will point the way for the new age.

“และเขาไม่สมควรที่จะดื่มน้ำองุ่นหรือเหล้า” นี้ได้แสดงให้เห็นว่าเขาจะมีชีวิตเป็นนาศิรดังที่ได้มีคำสั่งในภาคพันธสัญญาเดิม(มองกันดารวิ6:1-3) ท่านจะเป็นศาสดาพยากรณ์โบราณแต่จะชี้ทางสำหรับคนยุคใหม่

“and he will be filled with the Holy Spirit, even from his mother's womb”. The verse tells us that he will live a separate life than normal people. Through the filling with the Holy Spirit, even from the womb, God imparted regeneration to him before he was even born. Also, this has shown that he is one of the elected people.

“และเขาจะเต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้จากในครรภ์ของมารดาของเขา” ในข้อนี้ได้บอกแก่เราว่าท่านจะใช้ชีวิตแตกต่างไปจากคนธรรมดา ด้วยการที่เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถึงแม้จากครรภ์ พระผู้เป็นเจ้าได้แยกท่านก่อนที่ท่านจะถือกำเนิด ด้วยกัน สิ่งนี้ได้แสดงว่าท่านคือผู้ถูกเลือกจากประชาชน

¹⁶And many of the children of Israel **will** he turn **to** the **Lord** their **God**.

¹⁶และประชาชนของอิสราเอลหลายคนเขาจะหันกลับมาหา **พระผู้เป็นเจ้า** ผู้ซึ่งเป็น **พระเจ้า** ของเขา

Comments 1:16. In this verse we should focus on the words “their God”. Because His children have cool hearts towards Him now, the time has come for them to seek the God of their fathers. The Lord will start guiding their way back to the true God.

ความเห็น 1:16 ในข้อเขียนนี้เราจะมุ่งต่อคำว่า “ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าของเขา” เพราะเด็กของพระองค์ได้มีใจเยือกเย็นต่อพระองค์แล้วในขณะนี้ เวลาได้มาถึงสำหรับพวกเขาเพื่อแสวงหาพระผู้เป็นเจ้าของบิดาของพวกเขา พระผู้เป็นเจ้าจะเริ่มต้นนำทางพวกเขากลับมาหาพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริง

¹⁷And he **will** go **forth** before **Him** in the spirit and power of Elijah, to turn the hearts of the fathers to the children, and the disobedient to walk in the wisdom of the just; to make ready for the **Lord** a people for **Him**.

¹⁷และท่านจะไปก่อนหน้า **พระองค์** ในวิญญาณและด้วยอำนาจของอีไลจา ให้ใจของบิดาหันหาบุตร และผู้ที่ไม่มีความเชื่อที่ได้ฟังได้รับปัญญาของคนชอบธรรม ทำให้เรียบร้อยสำหรับ **พระผู้เป็นเจ้า** เพื่อเตรียมพร้อมชนชาติหนึ่งสำหรับ **พระองค์**

Comments 1:17. “And he will go forth before Him”. When it says “will go forth before Him” it means to announce His coming. Here, “before Him” refers to the Holy Son of God. John will go to prepare the hearts of people to receive the Holy Son of God.

ความเห็น 1:17 “และท่านจะไปก่อนหน้าของพระองค์” เมื่อได้บอกว่า “จะไปก่อนหน้าของพระองค์” มันหมายถึงการประกาศถึงการมาของพระองค์ ในที่นี้ “ก่อนหน้าของพระองค์” ได้กล่าวถึงพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ยอห์นจะไปเตรียมใจของประชาชนเพื่อรับพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า

“in the spirit and power of Elijah”. Elijah and John are both prophets of the Lord. Elijah is a prophet of the Lord from the Old Testament time. To put two people in parallel, John and Elijah, here they are compared to the spirit and power. The difference between these two, John will tell people about the beloved Son of God, but Elijah talked to people about the power of the Father. By comparing them, John will go and do more for humans because John is humble and willing to be set apart for serving the Lord. Just by the way John talks, it will impact people more on the common way of life. On the other hand, Elijah received the blessing by action more than words; John by words, Elijah by action.

“ในวิญญาณและด้วยอำนาจของอีไลจา” อีไลจาและยอห์นทั้งสองคือศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าจากภาคพันธสัญญาเดิม วางทั้งสองท่านขนานกัน ยอห์นและอีไลจา ในที่นี้เปรียบเทียบคนทั้งสองด้วยพระวิญญาณและอำนาจ ความแตกต่างระหว่างท่านทั้งสองนี้ ยอห์นจะไปบอกประชาชนเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า แต่อีไลจาบอกประชาชนเกี่ยวกับอำนาจของพระบิดา โดยเปรียบเทียบพวกเขา ยอห์นจะไปและทำมากสำหรับมนุษย์เพราะยอห์นนั้นเป็นคนถ่อมตนและต้องการที่จะอยู่แยกออกไปเพื่อรับใช้พระผู้เป็นเจ้า เพียงวิธีการพูดของยอห์นจะมีผลกระทบทต่อประชาชนมากในวิถีชีวิตธรรมดา ในอีกทางหนึ่ง อีไลจาได้รับพระพรโดยทางการกระทำมากกว่าคำพูด ยอห์นโดยคำพูดอีไลจาโดยการกระทำ

“to turn the hearts of the fathers to the children, and the disobedient to walk in the wisdom of the just; to make ready for the Lord a people for Him”. In this part of the verse it shows the way John is and what message John will bring.

“ให้ใจของบิดาหันหาบุตร และผู้ที่ไม่มีความเชื่อที่ได้ฟังได้รับปัญญาของคนชอบธรรม เพื่อเตรียมพร้อมชนชาติหนึ่งสำหรับพระองค์” ในส่วนนี้ของพระคำเขียนได้บอกถึงวิธีการของยอห์นและข่าวอะไรที่ยอห์นจะนำมา

¹⁸And Zachariah said to the angel, How will I know this? for I am an old man, and my wife well advanced in years.

¹⁸และเศคาริยาห์ตอบต่อทูตสวรรค์ว่า แล้วข้าพเจ้าจะรู้สิ่งนี้ได้อย่างไร? เพราะข้าพเจ้าเป็นชายชรา และภรรยาของข้าพเจ้าก็มีอายุมากแล้วด้วย

Comments 1:18. In this verse, we concentrate on their age. Zachariah is a humble man and did not ask for a sign or had questions with the Lord, but he had doubts in themselves that they were not worthy of this blessing due to their old age. If the Lord created humans from the dirt of the Earth, what would it be hard for Him to give a baby in Elizabeth's womb? In the science of humans, there is knowledge about conceiving a child, but the Lord works with the human's body in His way and no place in the Bible mentions that they are too old to have union together.

ความเห็น 1:18 ในข้อนี้ เราให้ความสนใจถึงอายุของพวกเขา เศคาริยาห์นั้นเป็นผู้ชายที่ถ่อมตนและไม่ได้ขอสัญญาณหรือมีคำถามใดๆกับพระเจ้า แต่ท่านมีความสงสัยในตัวของเขาเองว่าเขาไม่มีคุณค่าเหมาะสมสำหรับพระพรนี้เพราะพวกเขาชราแล้ว ถ้าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของร่างกายจากดินของโลก แล้วอะไรจะเป็นการยากสำหรับพระองค์ที่จะให้บุตรในครรภ์แก่เอลิซาเบท? ในวิทยาศาสตร์ของมนุษย์ ได้มีความรู้เกี่ยวกับการตั้งครรภ์ แต่พระเจ้าเป็นเจ้าของร่างกายของมนุษย์ในวิถีของพระองค์และไม่มีที่ใดที่ได้บอกพวกเขาแก่กันที่จะมีเวลาร่วมเพศกัน

¹⁹And the angel answering said to him, I am Gabriel, who stands before God; and I was sent to speak to you, and to bring you these glad tidings.

¹⁹และทูตสวรรค์ตอบแก่ท่านว่า เราคือกาเบรียล ผู้ซึ่งยืนอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า และเราได้ถูกส่งมายังท่านเพื่อแจ้งแก่ท่าน และนำมายังท่านถึงข่าวดีนี้

Comments 1:19. “I am Gabriel, who stands before God”. This angel has a name and has a position of importance. Gabriel is a front-runner angel of the Father for delivering the message of good news to Zachariah from the Father. See Genesis 18:2 for angels appearing to Abraham. This event here in the Gospel of Luke and the event with Abraham cannot be really compared; both are important events for humans, but each angel has their own rank and duty. **Q:** Why did the angel give his name to Zachariah? **A:** There is no special reason, just to let Zachariah know who is speaking.

ความเห็น 1:19 “เราคือกาเบรียล ผู้ซึ่งยืนอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า” ทูตสวรรค์คนนี้มีชื่อและตำแหน่งที่สำคัญ กาเบรียลเป็นทูตนำหน้าของพระบิดาเพื่อแจ้งข่าวดีแก่เศคาริยาห์จากพระบิดา มองปฐมกาล 18:2 สำหรับทูตที่ปรากฏแก่อับราฮัม เหตุการณ์ในที่นี้ในลูกาและเหตุการณ์กับอับราฮัมจริงแล้วไม่สามารถเปรียบเทียบได้ ทั้งสองเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญสำหรับมนุษย์ แต่ว่าทูตสวรรค์แต่ละคนมีตำแหน่งของตนและหน้าที่ **คำถาม** ทำไมทูตสวรรค์จึงบอกชื่อของท่านแก่เศคาริยาห์ **คำตอบ** ไม่มีเหตุผลพิเศษใด เพียงเพื่อบอกเศคาริยาห์ให้รู้ว่าใครที่ได้พูด

²⁰And behold, you will be silent and not able to speak, until the day that these things shall come to pass, because you believed not my words, which will be fulfilled in their season.

²⁰และดูเถิด เจ้าจะเป็นใบ้และไม่สามารถพูดได้ จนกว่าจะถึงวันซึ่งสิ่งเหล่านี้จะสำเร็จ เพราะเจ้าไม่เชื่อในคำพูดของเรา ซึ่งจะสำเร็จในเวลาของมัน

Comments 1:20. “you will be silent and not able to speak ... because you believed not my words”. This is not a sign or punishment, but a confirmation for Zachariah to know that it is the Lord speaking here. Indeed, this is given to Zachariah for a confirmation of what the Lord will do; not punishment but confirmation to strengthen his faith.

ความเห็น 1:20 “เจ้าจะเป็นใบ้และไม่สามารถพูดได้... เพราะเจ้าไม่เชื่อในคำพูดของเรา” สิ่งนี้ไม่ใช่สัญญาณหรือการลงโทษ แต่เป็นการยืนยันสำหรับเศคาริยาห์ให้รู้ว่านี่คือพระเจ้าผู้ที่ได้พูดในที่นี้ จริงแล้ว สิ่งนี้ได้เป็นการยืนยันแก่เศคาริยาห์ว่าอะไรที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทำ ไม่ใช่การลงโทษ แต่เป็นการยืนยันเพื่อให้เศคาริยาห์มีความเชื่อที่เข้มแข็ง

Note: Here is a clear sample of Bible dictation from the Holy Spirit. The reader should think how Luke knew the exact message from the angel of the Lord given to Zachariah if not from the Holy Spirit dictated. Keep in mind that Zachariah after this encounter with the angel was speechless until the birth of his son John.

หมายเหตุ ในที่นี้เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนว่าพระคัมภีร์นั้นได้รับการบอกให้เขียนตามจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้อ่านควรจะคิดว่าลูคาารู้ได้อย่างไรอย่างแน่นอนข่าวจากทูตสวรรค์ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของได้ให้แก่เศคาริยาห์ถ้าไม่ใช่บอกให้เขียนตามจากพระวิญญาณบริสุทธิ์! คิดไว้ในใจด้วยว่าเศคาริยาห์หลังจากการได้พบกับทูตสวรรค์ได้เป็นใบ้จนกระทั่งการกำเนิดของยอห์นบุตรชายของท่าน

²¹And the people were waiting for Zachariah, and they marveled while he tarried in the temple.

²¹ และประชาชนได้รอคอยสำหรับเศคาริยาห์ และพวกเขาแปลกใจทำไมท่านจึงอยู่นานนักในธรรมศาลา

Comments 1:21. Zachariah spent a long time in conversation with the Lord in the temple, unlike us who spend short periods of time in prayer. The time he spent there is not told, but he had spent a long time, so the verse tells that "people were waiting while he tarried in the temple".

ความเห็น 1:21 เศคาริยาห์ได้ใช้เวลาอันนานในการสนทนากับพระเจ้าในพระวิหาร ไม่เหมือนกับเราผู้ซึ่งใช้เวลาเพียงสั้นๆ ในการสวดภาวนา ระยะเวลาที่ท่านได้ใช้ไม่ได้บอกไว้ แต่ท่านได้ใช้เวลายาวนาน ดังนั้นในข้อเขียนจึงได้บอกว่า "ประชาชนได้รอคอย ขณะที่ท่านอยู่นานในธรรมศาลา"

²² And when he came out, he **was not able to speak to** them, and they perceived that he had seen a vision in the temple. And he **was making signs to** them and remained **mute**.

²² และเมื่อท่านออกมา ท่านไม่สามารถพูดแก่พวกเขา และพวกเขาจึงรู้ว่าท่านได้เห็นพระนิมิตในธรรมศาลา และท่านยังคงทำสัญญาณต่อพวกเขา และยังคงเป็นใบ้

Comments 1:22. "and remained mute". Zachariah, as this verse tells, only remained mute, but he could still hear.

"and they perceived that he had seen a vision in the temple". The vision that Zachariah had is different from what most people have, and it took a long time to comprehend. That is why people thought that he had received a vision. Also, sometimes the vision cannot be told to people and that is why he remained mute, so he would not tell the vision until the time came. An angelic being is not for real human eyes to see, but by vision, the Lord has provided the eyes to be able to see the angel and talk to him. The angel Gabriel indeed came in the temple and talked to Zachariah.

ความเห็น 1:22 "และยังคงเป็นใบ้" เศคาริยาห์ ตามที่ในข้อนี้ได้บอก ยังคงเป็นใบ้อยู่เท่านั้น แต่ท่านสามารถได้ยิน

"และพวกเขาจึงรู้ว่าท่านได้เห็นพระนิมิตในธรรมศาลา" พระนิมิตที่เศคาริยาห์มีนั้นแตกต่างจากที่คนทั่วไปได้มี และใช้เวลาในการตรึกตรอง นั่นคือ ทำให้ประชาชนจึงคิดว่าท่านได้รับพระนิมิต ด้วยกัน บางครั้งพระนิมิตนั้นไม่สามารถบอกแก่ผู้ใดได้และนั่นคือทำไมท่านจึงเป็นใบ้ เพื่อท่านจะได้ไม่บอกพระนิมิตจนเวลาจะมาถึง สำหรับตาของมนุษย์นั้นไม่สามารถมองเห็นเทวดา แต่โดยพระนิมิต พระผู้เป็นเจ้าของท่านได้ให้โดยตาสามารถเห็นเทวดาและพูด เทวดาสามารถได้เข้ามาในธรรมวิหารและพูดกับเศคาริยาห์จริงๆ

Q. What is the difference between a vision like this and a vision of the night? **A.** In a vision like this, you see with the real eyes, but in a vision of the night, the eye of the soul is the one that sees.

คำถาม อะไรคือความแตกต่างระหว่างพระนิมิตอย่างนี้และนิมิตในเวลากลางคืน? คำตอบ พระนิมิตแบบนี้ เราเห็นด้วยตาของเรา แต่นิมิตในเวลากลางคืน ตาของวิญญาณนั้นคือที่ได้เห็น

²³ And it came to pass, when the days of his **service** were fulfilled, he departed **to** his house.

²³ และเมื่อเวลาผ่านไป เมื่อวันแห่งการทำงานของท่านจบลง ท่านกลับไปยังบ้านของท่าน

Comments 1:23. Most of the time, the length of service is more than a week, and at this time he did serve full time, even in his condition of being mute.

ความหมาย 1:23 ในเวลาส่วนใหญ่ นั้น ระยะเวลารับใช้นานกว่าหนึ่งสัปดาห์ และในเวลานั้นท่านได้รับใช้เต็มเวลา แม้ในสภาพของท่านที่เป็นใบ้

²⁴ And after these days Elizabeth his wife conceived; and she hid herself five months, saying,

²⁴ และหลังจากนั้นเอลิซาเบทภรรยาของท่านตั้งครรภ์ และเธอซ่อนตัวเธอเองห้าเดือน พูดว่า

Comments 1:24. The Lord has fulfilled His plan as He told Zachariah, by opening the barren womb of Elizabeth.

"and she hid herself five months". You, as a human think as well, being old and pregnant; that is why she hid herself. Elizabeth truly wanted to have a child. She did not feel embarrassed or ashamed of being pregnant, but because of her age, the fear has come with it.

ความเห็น 1:24 พระผู้เป็นเจ้าของท่านได้ทำให้สำเร็จตามพระแผนงานของพระองค์ที่พระองค์ได้บอกแก่เศคาริยาห์ โดยเปิดครรภ์ที่เป็นหมันของเอลิซาเบท

"และเธอซ่อนตัวเธอเองห้าเดือน" เราผู้เป็นมนุษย์คิดให้ติดด้วย เป็นคนชราและตั้งครรภ์ นั่นคือทำไมเธอจึงซ่อนตัวเธอเอง เธอไม่ได้รู้สึกอายหรืออายหน้าที่ตั้งครรภ์ แต่เพราะอายุของเธอ ความกลัวได้เข้ามา

²⁵Thus **has** the **Lord** done **to** me in the days **in which He** looked upon me, to take away my reproach among **people**.

²⁵เหตุใด **องค์พระผู้เป็นเจ้า** ได้ทำต่อฉันในวันนี้ ซึ่ง **พระองค์** ได้ทรงมองยังฉัน เพื่อเอาความอับอายของฉันต่อผู้คนออกไป

Comments 1:25. “Thus has the Lord done to me”. In this part of the verse it tells clearly what she tells herself to receive the blessing from the Lord.

ความเห็น 1:25 “เหตุใดองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทำต่อฉัน” ในส่วนนี้ของข้อเขียนได้บอกอย่างชัดเจนว่าเธอได้บอกแก่ตนเองอย่างไรได้รับพระพรจากพระผู้เป็นเจ้า

“to take away my reproach among people”. That is one of the reasons that she hid herself for five months, because, after five months, when she appears to people, all the people will see that she is pregnant. This is a blessing for people to see. Because of the work Zachariah held, the Lord’s blessing came upon the family.

“เพื่อเอาความอับอายของฉันต่อผู้คนออกไป” นี่คือเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เธอซ่อนตัวอยู่ห้าเดือน เพราะว่า หลังจากห้าเดือน เมื่อเธอปรากฏตัวต่อประชาชน ทุกคนจะเห็นว่าเธอมีครรภ์ นี่คือพระพรสำหรับประชาชนได้เห็น เพราะงานที่เศคาริยาห์ทำนั้น พระพรของพระผู้เป็นเจ้าได้ลงมายังครอบครัว

²⁶Now in the sixth month the angel Gabriel was sent from **God to** a city of Galilee, named Nazareth,

²⁶เมื่อถึงเดือนที่หกทูตสวรรค์กาเบรียลได้ถูกส่งจาก **พระเจ้า** ให้ไปยังกรุงกาลิลี ยังเมืองชื่อนาซาเร็จ

Comments 1:26. “Now in the sixth month”. This is the sixth month of Elizabeth’s pregnancy.

“the angel Gabriel was sent from God”. This messenger has a duty to announce the good news to people. His first duty was to announce the birth of John, and now the next duty starts.

ความเห็น 1:26 “เมื่อถึงเดือนที่หก” นี่เป็นเดือนที่หกของการมีครรภ์ของเอลิซาเบท

“ทูตสวรรค์กาเบรียลได้ถูกส่งจากพระผู้เป็นเจ้า” ทูตชาวนี้นี้มีหน้าที่ประกาศข่าวดีแก่ประชาชน หน้าที่แรกของท่านคือบอกการถือกำเนิดของยอห์น และเวลานี้หน้าที่ต่อไปได้เริ่มต้น

²⁷to a virgin betrothed to a man whose name was Joseph, of the house of David; and the name **of** the virgin was Mary.

²⁷มายังหญิงพรหมจารีที่ได้หมั้นไว้กับชายชื่อโยเซฟ คนในวงศ์ญาติของดาวิด และหญิงพรหมจารีนี้มีชื่อว่ามารีย์

Comments 1:27. See also Comments Matthew 1:18 and Comments Matthew 1:20.

Virgin describes Mary’s state before conception and during pregnancy (See Comments Matthew 1:25).

“a virgin betrothed to a man whose name was Joseph”. The Bible tells clearly that Mary and Joseph had no union before marriage; as this verse states clearly, she is a virgin. At that time, the betrothed meant that she was legally pledged to be married to Joseph.

ความเห็น 1:27 ดูด้วยกันมองความเห็นในมัทธิว 1:18 และความเห็นในมัทธิว 1:20

หญิงพรหมจารีได้อธิบายถึงสภาพของมารีย์ก่อนตั้งครรภ์และในระหว่างมีครรภ์(มองความเห็นในมัทธิว 1:25)

“หญิงพรหมจารีที่ได้หมั้นไว้กับชายชื่อโยเซฟ” พระคัมภีร์ได้บอกอย่างชัดเจนว่ามารีย์และโยเซฟไม่ได้มีความสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ดังที่ข้อเขียนนี้ได้บอกไว้อย่างชัดเจน เธอเป็นหญิงพรหมจารีในเวลานั้นได้หมั้นหมายถึงว่าเธอตามกฎหมายได้มอบให้เพื่อแต่งงานกับโยเซฟ

“Joseph, of the house of David”. See Matthew 1:20, as the angel of the Lord calls him "son of David". This is referred back to when the Lord spoke to David that through his descendants would come a Savior. Joseph became the caretaker and earthly father of the Lord in the eyes of people because he took Mary into his earthly family. Because Mary had known no man of this earth, she completely became his wife before she gave birth to the Lord of Life.

“โยเซฟ คนในวงศ์ญาติของดาวิด” มองในมัทธิว 1:16 ดังที่ทูตสวรรค์ของพระผู้เป็นเจ้าได้เรียกท่านว่า “บุตรของดาวิด” ในที่นี้ได้พูดย้อนหลังไปถึงเมื่อพระผู้เป็นเจ้าพูดกับดาวิดว่าโดยผู้สืบตระกูลของท่านพระผู้ช่วยให้รอดจะมา โยเซฟเป็นผู้ดูแลและเป็นบิดาทางโลกของพระองค์ในสายตาของประชาชนเพราะท่านได้รับมารีย์เข้าสู่ครอบครัวทางโลกของท่าน เพราะมารีย์ไม่มีผู้ชายใดในโลกนี้ เธอกลายเป็นภรรยาของเขาก่อนที่เธอจะคลอดพระผู้เป็นเจ้าของชีวิต

²⁸And he came in, **to** her, and said, **Greetings, you** that **are** highly favored, the **Lord** is with **you**.

²⁸ และท่านมายังเธอ และพูดว่า ยินดีอย่างยิ่ง ท่านผู้เป็นที่โปรดปราน **พระเจ้า** ทรงอยู่กับท่าน

Comments 1:28. “And he came in, to her”. This is not a vision, but the real angel Gabriel appeared to her (See also Comments 1:22).

ความเห็น1:28 “และท่านมายังเธอ” ไม่มีใช้ภาพนิมิต แต่ทูตสวรรค์กาเบรียลจริงๆได้ปรากฏแก่เธอ (มองความเห็น1:22)

“you that are highly favored, the Lord is with you”. In this verse, it tells clearly to all humans that Mary is worthy of carrying the Lord in her womb; she is “highly favored” by the Lord as this verse tells.

“ท่านผู้เป็นที่โปรดปราน พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่กับท่าน” ในข้อนี้ได้บอกไว้ชัดเจนแก่มนุษย์ทุกคนว่ามารีย์คือผู้ที่มีคุณค่าที่จะได้รับพระผู้เป็นเจ้าในครรภ์ของเธอ เธอคือ “ท่านผู้เป็นที่โปรดปราน” โดยพระผู้เป็นเจ้าดังที่ข้อนี้ได้บอก

“Blessed are you among women!”. This part, which is present in some manuscripts, is believed to be a later addition and was not part of the original Gospel.

“พรเป็นของท่านในหมู่ผู้หญิง” ส่วนนี้ ซึ่งได้เสนอในที่นี้ในคำบันทึกบางเล่ม เชื่อว่าได้มีการเพิ่มเติมขึ้นในภายหลังและไม่ใช่อุสส่วนเดิมของพระคำเขียน

²⁹ But she was troubled at the saying, and **thought** in her mind what manner of salutation this might be.

²⁹ แต่เธอรู้สึกเป็นกังวลมากต่อคำกล่าว และคิดภายในใจของเธอถึงการทักทายนี้ว่าหมายความว่าอะไร

Comments 1:29. “she was troubled at the saying”. She is a young girl and the appearance of the angel to her made her fear. And what the angel greeted her brought wonder into her heart.

ความเห็น1:29 “เธอรู้สึกเป็นกังวลมากต่อคำกล่าว” เธอเป็นเด็กหญิงและการปรากฏของทูตสวรรค์ทำให้เธอมีความกลัว และคำที่ทูตสวรรค์กล่าวทักทายเธอทำให้เธอมีใจสงสัย

³⁰ And the angel said **to** her, Fear not, Mary; for **you have** found favor with **God**.

³⁰ และทูตสวรรค์พูดแก่เธอว่า อย่าได้กลัว มารีย์ เพราะท่านเป็นที่โปรดปรานต่อ **พระเจ้า**

Comments 1:30. Pay attention to the words “found favor with God”; the Lord has told her clearly who she is dealing with. The angel was representing the Lord in talking to her. Gabriel is an angel from the Lord the Father and the word he brings is from the Father.

ความเห็น1:30 ให้ความสนใจในคำว่า “เป็นที่โปรดปรานต่อพระเจ้า” พระผู้เป็นเจ้าบอกแก่เธออย่างชัดเจนว่าใครที่ติดต่อกับเธอ ทูตสวรรค์เป็นตัวแทนของพระเจ้าได้พูดกับเธอ กาเบรียลคือทูตสวรรค์จากพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและคำที่ท่านนำมาที่นั่นมาจากพระบิดา

³¹ And behold, **you will** conceive in **your** womb, and **will** bring forth a **Son**, and **you shall** call **His** name **JESUS**.

³¹ และดูเถิด ท่านจะได้รับในท่านมีครรภ์ และคลอด **บุตรชาย** คนหนึ่ง และจงเรียกชื่อของ **พระองค์** ว่า **พระเยซู**

Comments 1:31. This is the point where the Lord Himself has chosen the person to give birth to His Beloved Son of God. In this place, it also tells that the woman the Lord chose to carry the Beloved Son of God is worthy and a good woman.

ความเห็น1:31 ในจุดนี้ที่พระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองทรงเลือกคนที่จะให้กำเนิดต่อพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า ในที่นี้ ด้วยกันได้ออกว่าผู้หญิงคนที่พระผู้เป็นเจ้าเลือกให้คลอดพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าคือผู้ที่มีคุณค่าและเป็นผู้หญิงที่ดี

³² **He will** be great, and **He will** be called the **Son** of the **Most High**; and the **Lord God will** give to **Him** the throne of **His** father David;

³² **พระองค์** จะเป็นใหญ่ และจะทรงรับเรียกว่าเป็น **พระบุตร** ของ **พระเจ้าผู้สูงสุด** และ **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า** จะให้แก่ **พระองค์** บันลังก์ของดาวิดผู้เป็นบิดาของ **พระองค์ท่าน**

Comments 1:32. In this place the Lord has fulfilled the promise to David (see 2 Samuel 7:12-13, 16).

ความเห็น1:32 ในที่นี้พระผู้เป็นเจ้าได้ทำตามให้สำเร็จตามที่พระองค์ได้ให้สัญญาไว้กับดาวิด (มอง 2ซามูเอล7:12-13,16)

³³ and **He will** reign over the house of Jacob forever; and of **His** kingdom there **will** be no end.

³³ และ **พระองค์** จะอยู่เหนือบ้านของยาซอบตลอดไป และอาณาจักรของ **พระองค์** จะไม่มีที่สิ้นสุด

Comments 1:33. “and of His kingdom there will be no end”. Here it tells us that Jesus is King of all, not just of one group of people, because His kingdom has no end, on earth, beneath earth and in heaven, that is His kingdom.

ความเห็น 1:33” และอาณาจักรของพระองค์จะไม่มีที่สิ้นสุด” ในที่นี้ได้บอกว่าคุณเยซูมีใช้กษัตริย์ ของเพียงคนหนึ่งกลุ่มเท่านั้น เพราะอาณาจักรของพระองค์จะไม่มีที่สิ้นสุด บนโลก ได้โลกและในสวรรค์ นั่นคืออาณาจักรของพระองค์

³⁴And Mary said **to** the angel, How **will** this be, **since** I am a **virgin**?

³⁴และมารีย์ตอบต่อทูตสวรรค์ เรื่องนี้จะเป็นได้อย่างไร ข้าพเจ้ายังคงเป็นสาวพรหมจารี?

Comments 1:34. This is a common question for her. Mary, as a young innocent girl, knew that in order to have children, one needed physical contact, but she was a virgin who had never been touched by a man.

ความเห็น 1:34” นี่เป็นคำถามธรรมดาสำหรับเธอ มารีย์เด็กสาวบริสุทธิ์ เธอรู้ว่าเพื่อที่จะมีบุตรนั้น คนต้องมีการสัมผัส แต่เธอหญิงสาวพรหมจารีไม่มีผู้ชายคนใดแตะต้องเธอ

³⁵And the angel answered and said **to** her, The **Holy Spirit** will come upon **you**, and the power of the **Most High** will overshadow you; **therefore**, the being born will be called the **Son of God**.

³⁵และทูตสวรรค์ตอบและบอกแก่เธอว่า **พระวิญญาณบริสุทธิ์** จะครอบคลุมเหนือท่าน และอำนาจของ **พระเจ้าสูงสุด** จะครอบคลุมท่าน ดังนั้นองค์บริสุทธิ์ที่เกิดจะได้รับเรียกว่า **พระบุตรของพระเจ้า**

Comment 1:35. “and the power of the Most High will overshadow you”. This shows that there is no physical contact with Mary from the Lord as humans do; the physical contact is only by the shadow of the Most High over her egg. The Lord does not need to have physical interaction with sperm and egg, as humans do for procreation. With Mary, by His shadow the egg conceived. The Lord Jesus must be a hundred percent human and the egg is needed for this.

ความเห็น 1:35” และอำนาจของพระเจ้าสูงสุดจะครอบคลุมท่าน” ในที่นี้ได้แสดงให้เห็นว่าไม่มีการสัมผัสทางร่างกายกับมารีย์จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเหมือนดังที่มนุษย์ทำ การสัมผัสมีเพียงร่มเงาของพระเจ้าสูงสุดอยู่เหนือไข่ของเธอ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าไม่ต้องการร่วมทางกายด้วยสุจิและไข่ ดังที่มนุษย์ทำสำหรับมีทายาท กับมารีย์ โดยร่มเงาของพระองค์ไข่ได้รับการผสม พระเยซูเจ้าต้องเป็นมนุษย์หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์และไข่จึงต้องการเพื่อการนี้

“the being born will be called the Son of God”. Because the power of the Most High overshadowed the egg of Mary the Child is Holy and the Son of God.

“ดังนั้นองค์บริสุทธิ์ที่เกิดจะได้รับเรียกว่าพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า” เพราะพระอำนาจของพระเจ้าสูงสุดได้ครอบคลุมไข่ของมารีย์เด็กนี่คือบริสุทธิ์นี้คือพระบุตรของพระเจ้า

³⁶And behold, Elizabeth **your** kinswoman, she also **has** conceived a son in her old age; and this is the sixth month with her **who** was called barren.

³⁶และดูเถิด เอลิซาเบทญาติผู้หญิงของท่าน เธอด้วยกันนี้ได้ตั้งครรภ์บุตรชายในวัยชราของเธอ และในขณะนั้นตั้งครรภ์ได้หกเดือนแล้วกับเธอผู้ซึ่งได้ถูกเรียกว่าเป็นหมัน

Comments 1:36. In this verse, the angel tells Mary that her cousin also has been blessed by the Lord. If she has any difficulty, she can go and consult with her cousin. Both women can talk about the difficulty of body reaction when pregnant.

ความเห็น 1:36 ในข้อนี้ ทูตสวรรค์ได้บอกมารีย์ว่าญาติสาวของเธอได้รับพระพรด้วยจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ถ้าเธอมีปัญหาใด เธอสามารถไปและปรึกษา กับญาติสาวของเธอ ผู้หญิงทั้งสองสามารถพูดถึงเกี่ยวกับความยากลำบากของร่างกายเมื่อตั้งครรภ์

³⁷For **nothing** will be impossible with **God**.

³⁷เพราะไม่มีสิ่งใดเป็นไปไม่ได้สำหรับ **พระเจ้าผู้เป็นเจ้า**

Comments 1:37. The Lord’s true nature has been stated by this verse that “nothing will be impossible with God”.

ความเห็น 1:37 ธรรมชาติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้บอกไว้ในข้อนี้ว่า “ไม่มีสิ่งใดเป็นไปไม่ได้สำหรับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”

³⁸And Mary said, Behold, the handmaid of the **Lord**; **may** it be **to** me according to **your** word. And the angel departed from her.

³⁸และมารีย์ตอบว่า คุณเกิด ข้าพเจ้าเป็นหญิงผู้รับใช้ของ **พระเจ้า** จงเป็นต่อข้าพเจ้าตามที่ท่านได้พูดเกิด และทูตสวรรค์ได้ไปจากเธอ

Comments 1:38. The verse tells us that Mary is submissive and humble and that is why she is highly favored. It tells as well that Mary herself is willing to face the consequences.

ความเห็น 1:38 ข้อนี้ได้บอกวามารีย์นั้นอ่อนน้อมและถ่อมตนและนั่นคือทำไมเธอจึงเป็นที่โปรดปรานอย่างมาก มันได้บอกไว้เป็นอย่างดีว่ามารีย์เองต้องการที่จะเผชิญหน้ากับความยากลำบาก

³⁹And Mary arose in these days and went into the hill country with haste, into a city of Judah;

³⁹และมารีย์ลุกขึ้นในเวลานั้นและไปยังแถบภูเขาด้วยเร็วอันรน ไปยังเมืองยูดาห์

Comments 1:39. Mary went with haste because of the work of the Lord in her heart. The baby in her womb will stir up another baby in the womb.

ความเห็น 1:39 มารีย์ไปด้วยความรีบร้อนเพราะงานของพระผู้เป็นเจ้าในหัวใจของเธอ บุตรในครรภ์ของเธอจะเร่งเจ้าบุตรในครรภ์ของคนอื่น

⁴⁰and entered into the house of Zachariah and saluted **Elizabeth**.

⁴⁰และเข้าไปในบ้านของเศคาริยาห์และกล่าวทักทายอาลิซาเบท

Comments 1:40. The work of the Lord will begin here at this place.

ความเห็น 1:40 งานของพระผู้เป็นเจ้าจะเริ่มต้นในที่นี้

⁴¹And it came to pass, when **Elizabeth** heard the salutation of Mary, the **baby** leaped in her womb; and **Elizabeth** was filled with the **Holy Spirit**;

⁴¹และต่อมา เมื่ออาลิซาเบทได้ยินคำทักทายของมารีย์ บุตรในครรภ์ของเธอกระโดด และอาลิซาเบทเต็มไปด้วย **พระวิญญาณบริสุทธิ์**

Comments 1:41. “when Elizabeth heard the salutation of Mary”. The voice of Mary carried significant feelings from the baby to the baby; this is the point of the work from the Lord to be shown.

“the baby leaped in her womb”. Both babies have the link of their souls through the Holy Spirit and that is why just the voice of the mother of the Lord has impacted the baby in Elizabeth’s womb to leap for joy. Through the Holy Spirit, joy has been linked to the soul of John in the womb. Both babies will have interaction after birth as well.

ความเห็น 1:41 “เมื่ออาลิซาเบทได้ยินคำทักทายของมารีย์” เสียงของมารีย์ได้ทำให้มีผลกระทบต่อความรู้สึกของระหว่างทารกต่อทารก นี่คือจุดทำงานของพระผู้เป็นเจ้าที่ได้แสดงออกมา

“บุตรในครรภ์ของเธอกระโดด” ทารกทั้งสองวิญญาณได้เชื่อมโยงผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์และนั่นคือเพียงเสียงของพระมารดาของพระผู้เป็นเจ้ามีผลกระทบต่อทารกในครรภ์ของอาลิซาเบทให้กระโดดเพื่อความขุ ผ่านโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความขุได้เชื่อมโยงวิญญาณของยอห์นในครรภ์ ทารกทั้งสองจะมีการติดต่อกันหลังการเกิดด้วย

“and Elizabeth was filled with the Holy Spirit”. John was filled with the Holy Spirit before this salutation (see Luke 1:15) but this is the point of stirring up the work of the Holy Spirit in all of them. Elizabeth has experienced the work of the Lord in her. She got pregnant when well advanced in years, which could mean very, very old, but did not fully realize the magnitude of the miracle of her childbirth until this moment when she was filled with the Holy Spirit.

Imagine the young girl, Mary, and the very, very old woman, Elizabeth, both being pregnant miraculously and now they meet together.

“และอาลิซาเบทเต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ยอห์นได้รับเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนการทักทายนี้ (มองในลูกา 1:15) แต่ในจุดนี้ได้ทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพวกเขาทั้งหมด อาลิซาเบทมีประสบการณ์งานของพระผู้เป็นเจ้าในเธอ เธอได้ตั้งครรรภ์เมื่อชรา ซึ่งอาจจะหมายถึงมีอายุมาก มากๆ แต่ยังมีได้ตระหนักถึงความอัศจรรย์ของการคลอดบุตรของเธอจนบัดนี้เมื่อเธอเต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

วาดภาพถึงเด็กหญิง มารีย์ และหญิงแก่ๆ อาลิซาเบท ทั้งสองมีครรรภ์อย่างวิเศษและในขณะนี้พวกเขาได้มาพบกันและกัน

⁴²and she lifted up her voice with a loud cry, and said, Blessed **are you** among women, and blessed is the fruit of **your** womb.

⁴²และเธอร้องออกมาด้วยเสียงอันดัง และพูดว่า ขออวยพรต่อท่านในหมู่ผู้หญิง และถวายพระพรต่อผลในครรภ์ของท่าน

Comments 1:42. “with a loud cry”. “Loud cry”, joy that comes out in an intense way, the Holy Spirit is working in the heart of Elizabeth. For what she has said here, only under the Holy Spirit’s guidance can be expressed.

ความเห็น 1:42 “ด้วยเสียงอันดัง” “เสียงอันดัง” ความสุขที่ออกมาด้วยเสียงอันดัง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานในใจของเอลิซาเบท เพราะสิ่งที่เธอได้พูดออกมาในที่นี้ มีเพียงภายใต้การนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงสามารถเป็นไปได้

“Blessed are you among women”. Above all women, Mary is the blessed one, because the Lord has chosen her with duty. The duty is not just to be pregnant, but to carry the baby to full term. It is a big duty for Mary. “ขออวยพรต่อท่านในหมู่ผู้หญิง” เหนือผู้หญิงทั้งหลาย มารีย์คือพระพร เพราะพระผู้เป็นเจ้าได้เลือกเธอด้วยหน้าที่ หน้าที่ที่ไม่เพียงตั้งครรรภ์เท่านั้น แต่มีทารกไปจนเต็มกำหนด มันเป็นหน้าที่ใหญ่สำหรับมารีย์

⁴³And from where is this to me, that the mother of my Lord should come to me?

⁴³และด้วยเหตุใดข้าพเจ้าจึงได้รับความโปรดปรานเช่นนี้ ว่าพระมารดาของ พระเจ้า ของข้าพเจ้าได้มายังข้าพเจ้า?

Comments 1:43. In this verse, Elizabeth, filled with the Holy Spirit, has told the whole world that the baby in Mary’s womb is not just a normal human, but He is the Lord God Himself.

ความเห็น 1:43 ในข้อนี้ เอลิซาเบท เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้บอกแก่ทั้งโลกว่าบุตรในครรภ์ของมารีย์นั้นไม่ใช่มนุษย์ธรรมดา แต่พระองค์คือพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เอง

⁴⁴For behold, when the voice of your salutation came into my ears, the baby leaped in my womb for joy.

⁴⁴เพราะเหตุเกิด เมื่อเสียงทักทายของท่านเข้ามาในหูของข้าพเจ้า บุตรในครรภ์ของข้าพเจ้าได้กระโดดด้วยความยินดี

Comments 1:44. In this verse, it tells about Elizabeth’s child. Elizabeth’s baby has been touched by the Holy Spirit in the womb through the action of “unborn leaped for joy”. The unborn child has acknowledged and received the Lord with joy. This is a feeling made known to Elizabeth and her baby by the Holy Spirit. John was filled with the Holy Spirit at the point of conception, but the unborn is still in his first period of life with the Lord; he is still in the womb developing. It is a limitation for the unborn to react with joy, but in this place in Elizabeth’s womb the baby has a reaction to joy.

ความเห็น 1:44 ในข้อนี้ มันได้บอกเกี่ยวกับทารกของเอลิซาเบท ทารกของเอลิซาเบทได้รับการสัมผัสโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในครรภ์ผ่านโดยการกระทำ “ทารกที่ยังไม่ได้เกิดกระโดดเพื่อความสุข” ทารกที่ยังไม่ได้เกิดมีความรู้และรับพระผู้เป็นเจ้าด้วยความยินดี นี่คือการรู้สึกที่ทำให้รู้แก่เอลิซาเบทและทารกของเธอโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ยอห์นเต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในจุดของการปฏิสนธิ แต่ยังไม่ได้เกิดยังอยู่ในช่วงแรกของชีวิตกับพระผู้เป็นเจ้า ท่านยังอยู่ในครรภ์เพื่อเติบโต มันมีข้อจำกัดสำหรับทารกที่ยังไม่ได้เกิดจะตอบสนองด้วยความสุข แต่ในครรภ์ของเอลิซาเบทนี้ไม่มีปฏิกิริยาด้วยความสุข

This verse tells us plainly that the baby is alive and is able to communicate with the Lord even from the point of conception. The fact that the baby leaped with joy in Elizabeth’s womb tells us that even from the womb, the Lord sees them as a person. Most women do not think that their child is linked with the Lord when they are in the womb, but the unborn child’s soul comes from the Lord. If the baby has reaction with joy before birth, how can humans terminate babies and perform abortions?

ข้อเขียนนี้ได้บอกอย่างชัดเจนว่าทารกนั้นมีชีวิตและสามารถติดต่อกับพระผู้เป็นเจ้าแม้จากจุดแห่งการปฏิสนธิ เนื่องด้วยทารกกระโดดด้วยความสุขในครรภ์ของเอลิซาเบทมันได้บอกแก่เราว่าถึงแม้จากในครรภ์ พระผู้เป็นเจ้าได้มองเขาว่าเป็นบุคคล ผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่คิดว่าทารกของพวกเขาเชื่อมโยงกับพระผู้เป็นเจ้าเมื่อพวกเขาอยู่ในครรภ์ แต่วิญญาณของทารกที่ยังไม่ได้เกิดมาจากพระผู้เป็นเจ้า ถ้าทารกได้ตอบสนองด้วยความยินดีก่อนเกิด แล้วทำไมมนุษย์จึงทำลายทารกและไปทำแท้ง?

⁴⁵And blessed is she that believed, for there will be a fulfilment to the things spoken to her from the Lord.

⁴⁵และพระพรมีต่อเธอผู้ซึ่งได้เชื่อ สำหรับความสำเร็จซึ่งได้พูดไว้ต่อเธอจาก พระเจ้า

Comment 1:45. The main point in this verse is “believed”. The whole verse supports the point of believing in the Lord’s promise, and the Lord will fulfil His promise if you believe. However, do not concentrate on anyone else’s beliefs but yourself. Putting it plainly, the Lord does not compare anyone, so do not compare

your life with someone else's life as well. In this place, we see Elizabeth and Mary being pregnant in amazing ways, but Elizabeth has seen that Mary's pregnancy is as a fulfillment of the Lord's word that was spoken to Mary.

ความเห็น 1:45 จุดหลักสำหรับข้อนี้คือ "เชื่อ" ทั้งข้อเขียนได้สนับสนุนถึงจุดของความเชื่อในคำสัญญาของพระเจ้า และจะทำให้สำเร็จตามคำสัญญาของพระองค์ถ้าคุณมีความเชื่อ อย่างไรก็ตาม ไม่ได้เจาะจงในความเชื่อของคนอื่นแต่ของตัวของเราเอง พูดอย่างตรงๆ พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้เปรียบเทียบใคร ดังนั้นอย่าได้เปรียบเทียบชีวิตของเราเองกับชีวิตของคนอื่นเช่นกัน ในที่นี้เราจะเห็นว่าเอลิซาเบทและมารีย์ตั้งครรภ์โดยวิเศษ แต่เอลิซาเบทเห็นว่าการตั้งครรภ์ของมารีย์นั้นเป็นความเต็มมาจากพระคำที่พระผู้เป็นเจ้าได้พูดกับมารีย์

⁴⁶And Mary said, My soul **magnifies** the **Lord**,

⁴⁶และมารีย์ตอบว่า จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเทิดทูนต่อ **พระเจ้า**

Comments 1:46. Now Mary starts prophesying and, in all these verses, 46 to 55, Mary prophesies about people who truly fear and worship the Lord. They will not be put aside by the Lord, but their prayers and troubles will come in front of the Lord, to wait for the Lord's judgment on their behalf at the end.

The "soul" is deeper than our heart itself can feel. But the Lord can bring it up for a person to acknowledge what the soul is thinking. In this verse it tells plainly that Mary glorifies the Lord from the deepest of her knowledge.

ความเห็น 1:46 มารีย์ได้กล่าวคำทำนายและ ในข้อเขียนเหล่านี้ (46 ถึง 55) มารีย์ได้กล่าวคำทำนายเกี่ยวกับประชาชนที่มีความกลัวจริงและบูชาพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจะไม่ถูกวางไว้ข้างๆโดยพระผู้เป็นเจ้า แต่คำบูชาและปัญหาของพวกเขาจะมาเบื้องหน้าของพระผู้เป็นเจ้า เพื่อรอคอยการพิพากษาของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อพวกเขาในวันสุดท้าย

"จิตวิญญาณ" นั้นลึกกว่าใจของเราจะรู้สึกได้ แต่พระเจ้าสามารถนำมันขึ้นมาสำหรับคนเพื่อให้ยอมรับว่าจิตวิญญาณกำลังคิดอะไร ในข้อนี้มันได้บอกชัดเจนว่ามารีย์ได้บูชาพระเจ้าจากส่วนลึกของความรู้อของเธอ

⁴⁷And my spirit **rejoices** in **God** my **Savior**.

⁴⁷และวิญญาณของข้าพเจ้ามีความยินดีใน **พระเจ้า** **พระผู้ช่วย** ของข้าพเจ้า

Comments 1:46-47. Q: What is the difference between the soul and spirit in verses 46 and 47, respectively?

A: Verses 46 and 47 identify a person as having two different spiritual identities. Our heart can feel the spirit, but it cannot feel the soul unless the Lord lets us feel it. The soul in verse 46 reveals a deeper inner thought, a thought of different dimension, soul dimension within the unseen world, than in this verse. In this verse, the spirit of the person of Mary worships the Lord in two dimensions, with the spirit and the heart, but the heart receives joy without understanding. She knows in her heart she rejoices "in God my Savior" but she does not understand the complete meaning. The word "magnifies" in verse 46 gives a different degree of deepness than the word "rejoices" in verse 47. "Magnify" tells us that Mary worships above, but "rejoice" relates to the present time of the earth and tells us that Mary feels happy in receiving the trust from the Lord.

ความเห็น 1:47 คำถาม อะไรความแตกต่างระหว่างจิตวิญญาณและวิญญาณในข้อ46และ47 อย่างตามลำดับคืออะไร? คำตอบ ข้อ46และ47ได้บอกถึงแต่ละคนมีวิญญาณสองอย่าง ใจของเราสามารถรู้สึกถึงวิญญาณ แต่ไม่สามารถรู้สึกถึงจิตวิญญาณนอกจากพระผู้เป็นเจ้าจะให้เราารู้สึกได้ จิตวิญญาณในข้อ46ได้พูดถึงลึกภายในความคิด ผ่านมิติที่แตกต่างออกไป มิติของวิญญาณภายในโลกที่ไม่สามารถเห็นได้ จากข้อนี้ ในข้อนี้จิตวิญญาณของมารีย์ได้บูชาพระผู้เป็นเจ้าในทั้งสองมิติ ด้วยในวิญญาณและในใจ แต่ใจได้รับความสุขโดยไม่มีใจ เธอรู้ในใจของเธอว่าเธอมีความสุขในพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ช่วยของฉัน" แต่เธอไม่ได้มีความเข้าใจอย่างเต็มที่ต่อความหมาย คำว่า"เทิดทูน" ในข้อ46 ได้ให้ลำดับลึกแตกต่างกัน ในความเข้าใจมากกว่าคำว่า"ความยินดี"ในข้อ47"เทิดทูน"ได้บอกเราว่ามารีย์บูชาผู้อยู่เหนือ แต่"ความยินดี"นั้นเกี่ยวกับเวลาในใจในเวลาหนึ่งของโลก "ความยินดี"ในข้อ47 "เทิดทูน"ได้บอกเราว่ามารีย์นั้นรู้สึกมีความยินดีที่ได้รับ ความหวังใจจากพระผู้เป็นเจ้า

In these two verses we encounter two worlds, the unseen world and the seen world. The soul and the spirit exist in two different dimensions in the unseen world. In the unseen world, it is not the same as in this world we know about. The soul of a person can choose to walk in the path of light or the path of darkness, because it still has free will. When the soul walks in the path of light, the communication between the soul's identity and the spirit's identity of a person happens only through the Holy Spirit. But if a soul chooses to walk in the path of darkness, then the soul and the spirit of a person will communicate with different spirits.

ในข้อเขียนทั้งสองนี้เราพบคำสองคำ โลกที่ไม่สามารถเห็นได้และโลกที่เห็นได้ วิญญาณและจิตวิญญาณมีอยู่ในสองมิติในโลกที่ไม่สามารถเห็นได้ ในโลกที่ไม่สามารถเห็นได้นั้นไม่เหมือนกับโลกที่เรารู้จัก จิตวิญญาณของคนที่เลือกที่จะเดินในทางแห่งความสว่างหรือทางแห่งความมืด เพราะเรายังคงมีอิสระที่จะเลือก เมื่อจิตวิญญาณเดินในทางแห่งความสว่างและติดต่อกับจิตวิญญาณและวิญญาณของคนนั้นเกิดขึ้นเพียงผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น แต่ถ้าวิญญาณเลือกที่จะเดินในทางแห่งความมืดแล้ววิญญาณและจิตวิญญาณจะมีการติดต่อกับวิญญาณที่แตกต่างไป

⁴⁸For **He** has looked upon the low **condition** of **His** handmaid.
For behold, from henceforth all generations **will count** me blessed.

⁴⁸เพราะ **พระองค์** ได้มองลงมายังหญิงผู้รับใช้ที่ต่ำต้อยของ **พระองค์**
เพราะเหตุนี้ไปผู้คนทุกยุคจะเรียกข้าพเจ้าว่าได้รับเกียรติ

Comments 1:48. “low condition” or humble position.

This verse tells us about Mary’s deepest heart feelings. When she looks upon herself and thinks of the Lord above all, the joy of her soul to serve the Lord has overcome her own will. She feels she is a person of low condition, and this makes her wonder how she can be worthy enough to serve the Lord. But the Lord’s mercy was so great for her; He had chosen her to do the blessed duty, to give birth to the Lord of life. Mary grew up being taught all her life how to worship the Lord God Most High, and now the Lord has chosen her to do His work and be part of His blessing for humankind, and that makes her rejoice.

The Lord always looks upon everyone, even upon those that are not in good condition of mind and upon those in low worldly positions.

ความเห็น 1:48 “ที่ต่ำต้อย” หรือตำแหน่งที่ถ่อมตัวลง

ในข้อนี้ได้ออกเกี่ยวกับความรู้สึกส่วนลึกแห่งใจของมารีย์ เมื่อเธอได้มองยังตัวของเธอเองและคิดว่าพระผู้เป็นเจ้าอยู่เหนือทุกสิ่ง ความสุขแห่งจิตวิญญาณของเธอที่ได้รับใช้พระผู้เป็นเจ้าได้ครอบคลุมเหนือความต้อการของเธอ เธอรู้สึกดั่งว่าเธอเป็นคนต่ำต้อย และสิ่งนี้ทำให้เธอรู้สึกเป็นกังวลว่าจะเป็นอย่างไรเพื่อให้มีคุณค่าเพียงพอที่จะรับใช้พระผู้เป็นเจ้า แต่พระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้านั้นยิ่งใหญ่สำหรับเธอ พระองค์ได้เลือกเธอให้ทำงานแห่งพระพร ให้กำเนิดพระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิต มารีย์เติบโตได้รับการสอนมาตลอดชีวิตของเธอถึงวิชาพระผู้เป็นเจ้าผู้สูงสุด และในเวลาพระผู้เป็นเจ้าได้เลือกเธอเพื่อทำงานของพระองค์และเป็นส่วนหนึ่งในการที่พระองค์จะอวยพรต่อมนุษย์ และสิ่งนี้ทำให้เธอมีความสุข พระผู้เป็นเจ้าตลอดเวลาทรงมองทุกคน ถึงแม้พวกที่มีความคิดไม่เป็นปกติและต่อพวกที่มีตำแหน่งของโลกต่ำ

⁴⁹For **the Mighty One** has done to me great things.
And **Holy** is **His** name.

⁴⁹เพราะ **พระองค์** ผู้ที่ **ยิ่งใหญ่** สูงสุดได้ทำสิ่งพิเศษแก่ข้าพเจ้า
และนั่นคือ **พระนามอันบริสุทธิ์** คือพระนามของ **พระองค์**

Comments 1:49. From this verse we can see what is in her heart. As we commented, she has been taught to worship the Lord and here this verse supports this. The proof is in how she calls the Lord “Holy is His name”. People received teachings in the synagogue, otherwise they would not know to name the Lord as “His name is Holy”.

ความเห็น 1:49 จากข้อเขียนนี้เราสามารถเห็นได้ว่าในใจของเธอนั้นมีอะไร ดั่งที่เราได้มีความเห็น เธอได้รับการสอนถึงการบูชาพระผู้เป็นเจ้าและในข้อเขียนนี้ได้สนับสนุนสิ่งนี้ ข้อพิสูจน์คือการที่เธอได้เรียกพระผู้เป็นเจ้าว่า “พระนามอันบริสุทธิ์ คือชื่อของพระองค์” ประชาชนได้รับการสอนในธรรมศาลา ไม่อย่างนั้นพวกเขาจะไม่รู้พระนามของพระเจ้าว่าคือ “พระนามอันบริสุทธิ์คือพระนามของพระองค์”

⁵⁰And **His** mercy is **to** generations and generations,
To those fearing **Him**.

⁵⁰และพระเมตตา **ของพระองค์** มายังทุกยุคและทุกยุค
เพื่อพวกเขาที่เกรงกลัวต่อ **พระองค์**

Comments 1:50. Because of her humble heart, she reaches to know that the Lord’s mercy has come to all that fear Him.

ความเห็น 1:50 เพราะใจที่ถ่อมของเธอ ทำให้เธอรู้ว่าพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าได้มายังทุกคนที่กลัวพระองค์

⁵¹He has shown power in His arm;
He has scattered the proud in the thought of their heart.

⁵¹พระองค์ ได้แสดงพระอำนาจด้วยพระกรของ พระองค์

พระองค์ ทรงทำให้พวกที่มีใจโลในจินตนาการของใจของพวกเขาแตกกระจายไป

Comments 1:51. “He has shown power in His arm”. By the Lord’s own strength, He will help all of those that trust Him.

ความเห็น 1:51 "พระองค์ได้แสดงพระอำนาจด้วยพระกรของพระองค์" โดยพระกำลังของพระองค์เอง พระองค์จะช่วยทุกคนที่วางใจในพระองค์

“He has scattered the proud in the thought of their heart”. The proud of the heart will not rely on the Lord’s mercy, but their own strength, and because they rely on their own strength, they will not be united.

Because, by the Lord’s power, they are one with Him, but by their own they cannot be united with the Lord.

"พระองค์ ทรงทำให้พวกที่มีใจโลในจินตนาการของใจของพวกเขาแตกกระจายไป" ความมโหฬารของใจที่ไม่พึ่งพิงต่อพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าของ

แต่ในกำลังของพวกเขาเอง และเพราะพวกเขาต้องการวางใจในกำลังของพวกเขาเอง พวกเขาจะไม่รวมตัวกัน เพราะ โดยพระอำนาจของพระเจ้า

พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ แต่โดยกำลังของพวกเขาเองพวกเขาไม่สามารถเข้าร่วมกับพระเจ้า

⁵²He has put down rulers from thrones,
And has exalted the humble.

⁵²พระองค์ ได้ถอดพวกเจ้านายลงจากตำแหน่ง

และยกผู้ถ่อมตัวขึ้น

Comments 1:52. In this place, there is a comparison between the rich of the world and the rich of the heart in glorifying the Lord. Those that have the power and riches of this earth will not be able to take them and make them great in the other world. But the Lord will exalt those that are humble of heart to be above those that are great on this earth.

ความเห็น 1:52 ในที่นี่ได้เปรียบเทียบระหว่างความร่ำรวยของโลกและความร่ำรวยของใจในการเคารพบูชาพระผู้เป็นเจ้าของ พวกที่มีอำนาจและความร่ำรวยของโลกนี้จะไม่สามารถเอามาไปและทำให้พวกเขาเป็นใหญ่ในโลกหนึ่ง แต่พระผู้เป็นเจ้าของจะยกพวกที่ถ่อมใจลงให้อยู่เหนือพวกนั้นที่ยิ่งใหญ่ในโลกนี้

⁵³The needy He has filled with good things;
And the rich He has sent away empty.

⁵³พระองค์ ให้คนยากจนเต็มไปด้วยของดี

และพวกร่ำรวย พระองค์ ได้ส่งออกไปว่างเปล่า

Comments 1:53. “The needy He has filled with good things”. The needy in this place are not the needy of the physical that need food, but the needy of the soul that are searching for the Lord.

“And the rich He has sent away empty”. The rich here are the rich of this world filled with material things.

The Lord will not let them have their riches of this world in the other world. When their time ends on this earth, they will go empty-handed in the other world.

ความเห็น 1:53 "ผู้ที่หิวพระองค์ได้ให้จนเต็มไปด้วยของดี" หิวในที่นี้ไม่ใช่ความหิวของร่างกายที่ต้องการอาหาร แต่เป็นความหิวของวิญญาณที่เสาะหาพระผู้เป็นเจ้าของ

"และพวกร่ำรวยพระองค์ได้ส่งออกไปว่างเปล่า" พวกร่ำรวยในที่นี้คือร่ำรวยของโลกนี้ที่มีเต็มไปด้วยสิ่งของ พระผู้เป็นเจ้าของจะไม่ให้พวกเขามีความร่ำรวยของโลกนี้ในโลกอื่น เมื่อเวลาแห่งโลกนี้ของพวกเขาได้จบลง พวกเขาจะไปยังอีกโลกหนึ่งมือเปล่า

⁵⁴Remembering mercy,
He helped Israel His servant

⁵⁴ด้วยทรงจดจำพระกรุณาอันยิ่งใหญ่

พระองค์ ได้ให้ความช่วยเหลือแก่อิสราเอลผู้รับใช้ของ พระองค์

Comments 1:54. Every time when His people have problems and then come back to the Lord, the Lord will always help them, because in His mercy, the Lord always remembers His servant.

ความเห็น 1:54 ทุกเวลาเมื่อประชาชนของพระองค์มีปัญหาและพวกเขากลับมาหาพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าจะช่วยเหลือพวกเขา เพราะในพระเมตตาของพระองค์นั้น ตลอดเวลาพระผู้เป็นเจ้าจำผู้รับใช้ของพระองค์

⁵⁵As **He** spoke to our fathers

To Abraham and his seed forever.

⁵⁵ตั้งที่ **พระองค์** ทรงพูดกับบิดาของเรา

ต่ออับราฮัมและเชื้อสายของท่านตลอดไป

Comments 1:55. The word the Lord has spoken to Abraham, it becomes His promise to his seed.

ความเห็น 1:55 พระคำของพระผู้เป็นเจ้าที่ได้พูดกับอับราฮัม มันได้กลายเป็นพระสัญญาของพระองค์ต่อทายาทของท่าน

⁵⁶And Mary **stayed** with her about three months, and returned to her **home**.

⁵⁶และมารีย์อยู่กับเธอประมาณสามเดือน และจึงกลับไปบ้านของเธอ

Comments 1:56. Elizabeth was pregnant in her old age and Mary was pregnant at a very young age; they supported each other. Elizabeth is in her old age, and to have a younger woman accompany her during this time of her life was helpful to her.

ความเห็น 1:56 เอลิซาเบทที่มีครรภ์ในวัยชราของเธอและมารีย์ที่มีครรภ์เมื่อเป็นวัยรุ่น พวกเขาสนับสนุนต่อกันและกัน เอลิซาเบทที่มีครรภ์ในวัยชรา และได้มีผู้หญิงอายุน้อยกว่าเป็นเพื่อนในเวลานี้ของชีวิตของเธอมันได้ช่วยเหลือเธอ

⁵⁷Now **Elizabeth's** time was fulfilled that she should **give birth**; and she **bore** a son.

⁵⁷เมื่อเวลาของเอลิซาเบทมาถึงเธอจะให้คลอดบุตร และเธอให้กำเนิดบุตรชาย

⁵⁸And her neighbors and her kinsfolk heard that the **Lord** had magnified **His** mercy **with** her; and they rejoiced with her.

⁵⁸และเพื่อนบ้านของเธอและญาติของเธอได้ยินว่า **พระเจ้า** มีพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของ **พระองค์** ต่อเธอ และพวกเขามีความสุขไปกับเธอ

Comments 1:58. Because of being pregnant at her very old age, neighbors and relatives were in awe of this miracle. The birth of this child has magnified the name of the Lord among people and made everyone waiting to see what the child will turn out to be.

ความเห็น 1:58 เพราะเธอในวัยชราและตั้งครรภ์ เพื่อนบ้านและญาติมีความพิศวงในสิ่งวิเศษนี้ การถือกำเนิดของเด็กคนนี้ได้เกิดพระนามของพระผู้เป็นเจ้าในหมู่ประชาชนและทำให้ทุกคนเฝ้ารอคอยว่าเด็กคนนี้จะเป็นอย่างไร

⁵⁹And it came to pass on the eighth day, that they came to circumcise the child; and **were calling** him after the name of **his** father, Zachariah.

⁵⁹และเมื่อครบแปดวัน พวกเขา มาเพื่อให้เด็กชายได้เข้าสู่หนัด และพวกเขาต้องการเรียกเด็กชายว่าเศคาริยาห์ ตามอย่างชื่อบิดาของเขา

Comments 1:59. Who are “they” in this verse? “They” in this place are the relatives of Zachariah and Elizabeth. Because of tradition, the first child’s name will take the father’s name, since the first child will receive all the inheritance. And in this place, Zachariah himself has a position in the sight of the Lord and the relatives will expect the blessing to go to the first child as well.

ความเห็น 1:59 ใครคือ “พวกเขา” ในข้อนี้? พวกเขาในที่นี้คือญาติของเศคาริยาห์และเอลิซาเบท เพราะตามประเพณี ชื่อของบุตรคนแรกจะใช้ชื่อของบิดา เนื่องด้วยบุตรคนแรกจะเป็นผู้รับมรดก และในที่นี้ เศคาริยาห์เองมีตำแหน่งในสายพระเนตรของพระผู้เป็นเจ้าและญาติที่อื่นจะคาดหวังว่าพระพรจะไปยังบุตรคนแรกด้วย

⁶⁰And his mother answered and said, Not so; but he **will** be called John.

⁶⁰และมารดาของเขาตอบและพูดว่า ไม่ใช่เช่นนั้น แต่เขาควรมีชื่อว่ายอห์น

Comments 1:60. In this place, the Lord has given the name to the child for a purpose. The name of the child will make people think more. Why this name? And, people around will keep watching him.

In Hebrew the meaning of the name John is “Jehovah is gracious”. The meaning of his name will remind people that the Lord has plans for this child.

ความเห็น 1:60 ในที่นี้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของได้ให้ชื่อแก่เด็กเนื่องเพราะมีจุดประสงค์ ชื่อของเด็กจะทำให้ประชาชนคิดเพิ่มขึ้น ทำให้ไม่จึงใช้ชื่อนี้ และ ประชาชนรอบๆจะเฝ้ามองเขา

ในภาษาฮีบรูความหมายในชื่อยอห์นคือ “พระเยโฮวานันเมตตา” ความหมายแห่งชื่อของท่านจะเตือนประชาชนว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของมีแผนงานสำหรับเด็กคนนี้

⁶¹And they said to her, There is **no one among your** kindred **who** is called by this name.

⁶¹และพวกเขาพูดต่อเธอ ไม่มีใครในหมู่ญาติของท่านเรียกด้วยชื่อนี้

⁶²And they made signs to his father, what he would **wish** him called.

⁶²และพวกเขาทำสัญญาณต่อบิดาของเขาว่า ท่านต้องการให้เขามีชื่อว่าอะไร

⁶³And he asked for a writing tablet, and wrote, saying, His name is John. And they marveled all.

⁶³และท่านขอกระดาษชนวน และเขียนว่า บอกว่า ชื่อของเขาคือยอห์น และพวกเขาทุกคนประหลาดใจ

Comments 1:63. We can see clearly the Lord is at work. And the people that came will have noticed this as well. It will be the talk among people that Zachariah has broken the tradition of given name after himself for his first child.

ความเห็น 1:63 เราสามารถเห็นได้ชัดว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของนั้นทำงานอยู่ และประชาชนที่ได้มานั้นจะสังเกตได้เช่นเดียวกัน มันจะเป็นการพูดกันระหว่างประชาชนว่าเศคาริยาห์ได้ทำผิดประเพณีที่ไม่ให้ชื่อตามตนเองสำหรับบุตรคนแรก

⁶⁴And his mouth was opened immediately, and his tongue, and he **spoke**, blessing **God**.

⁶⁴และปากของท่านได้เปิดในทันใด และลิ้นของท่านเป็นอิสระ และท่านพูดชัด ขอบพระคุณต่อ **พระเจ้า**

Comments 1:64. Zachariah can speak at this point of time and people have noticed that he speaks again. The Lord has shown certainly to people that the Lord had planned for this child to be born. This will impact people’s hearts about this child’s future.

ความเห็น 1:64 เศคาริยาห์สามารถพูดได้ในเวลานี้และประชาชนทั้งหลายได้สังเกตว่าท่านได้พูดอีก พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของได้แสดงอย่างชัดเจนแก่ประชาชนว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของมีแผนงานสำหรับเด็กคนนี้ที่เกิด สิ่งนี้จะมีผลกระทบต่อใจของประชาชนเกี่ยวกับอนาคตของเด็กคนนี้

⁶⁵And fear came on all **those who dwelt around** them; and all these **things were talked about** throughout all the hill country of Judea.

⁶⁵และความกลัวมีถึงทุกคนที่อยู่รอบๆพวกเขา และพวกเขาพูดกันถึงเรื่องนี้ไปทั่วแถบภูเขาในเขตยูเดีย

Comments 1.65. The things that happened to Zachariah brought fear to all the people in the area. When Zachariah started speaking again, at that moment people realized that the Lord was at work here in this family. The name of the Lord has been magnified throughout the region regarding these things that have happened.

ความเห็น 1:65 สิ่งที่ได้เกิดขึ้นกับเศคาริยาห์ได้นำความกลัวมายังประชาชนรอบๆ เมื่อเศคาริยาห์ได้พูดอีก ในเวลานั้นประชาชนได้ตระหนักว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของทำงานในครอบครัวนี้ พระนามของพระเจ้าได้เป็นที่เทิดทูนตลอดเขตแดนเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้เกิดขึ้น

⁶⁶And all **who** heard laid them up in their heart, saying, What then **will** this child be? For the hand of the **Lord** was with him.

⁶⁶และทุกคนที่ได้ยินพวกเขาได้จดจำไว้ในใจของพวกเขา พูดว่า เด็กคนนี้จะเป็นอย่างไหนหรือ? เพราะพระหัตถ์ของ **พระเจ้า** นั้นอยู่กับเขา

⁶⁷And his father Zachariah was filled with the **Holy Spirit**, and prophesied, saying,

⁶⁷และเศคาริยาห์บิดาของเขาเต็มไปด้วย **พระวิญญาณบริสุทธิ์** และพยากรณ์ว่า

Comments 1:67. When Zachariah was filled with the Holy Spirit, people’s hearts were filled with joy, because they realized that the Lord never left them.

ความเห็น 1:67 เมื่อเศคาริยาห์ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ใจของประชาชนเต็มไปด้วยความสุข เพราะพวกเขาได้ตระหนักว่าพระผู้เป็นเจ้าไม่เคยไปจากพวกเขา

⁶⁸Blessed be the **Lord**, the **God** of Israel;
For **He** has visited and **worked** redemption for **His** people,

⁶⁸ จงสรรเสริญ **พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า** ของอิสราเอล

เพราะ **พระองค์** ได้ทรงเยี่ยมและทรงช่วยเหลือประชาชนของ **พระองค์**

Comments 1:68. All His people have been through trouble, but the Lord is still among them, and because of their own hardness of heart they could not feel Him. The miracle that happened here made them realize that the Lord is always with them; just seek Him and you will find Him.

“He has visited” here relates to the things that have happened. The miracle He has performed has shown that He is visiting them now.

“Worked redemption” here means the help is coming from the Lord; wait and see the help for His people.

ความเห็น 1:68 ประชาชนทั้งหมดของพระองค์พวกเขาได้ผ่านเข้าไปในความยากลำบาก แต่พระผู้เป็นเจ้ายังคงอยู่ในพวกเขา และเพราะว่าความแข็งกระด้างของใจของพวกเขาทำให้พวกเขาไม่สามารถรู้สึกถึงพระองค์ ความอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นทำให้พวกเขาได้คิดว่าตลอดเวลาพระผู้เป็นเจ้าอยู่กับพวกเขา เพียงเสาะหาพระองค์และท่านจะพบกับพระองค์

“พระองค์ได้ทรงเยี่ยม” ในที่นี้เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น ความอัศจรรย์ที่พระองค์ได้ทำได้แสดงให้เห็นว่าพระองค์ได้เยี่ยมพวกเขาในเวลานี้

“ทรงช่วยเหลือ” ในที่นี้หมายถึงความช่วยเหลือที่ได้มาจากพระผู้เป็นเจ้า รอคอยและจะพบถึงความช่วยเหลือสำหรับประชาชนของพระองค์

⁶⁹And **has** raised up a horn of salvation for us
In the house of **His** servant David;

⁶⁹ และได้ทรงยกเขาแห่งความรอดสำหรับเรา

ในบ้านของดาวิดผู้รับใช้ของ **พระองค์**

Comments 1:69. Here it talks about the Savior is coming. The Lord has a plan to send the Savior as the help for His people.

“horn of salvation for us”. Also, we can think of animals that have tasks and horns for fighting and the Lord has sent that kind of help to fight and overcome all troubles.

“In the house of His servant David”. This comes to relate to the fact that the Lord will link “His servant David” through Joseph to be the caretaker of the beloved Son of God for a period of time.

ความเห็น 1:69 ในที่นี้ได้บอกไว้ว่าพระผู้ช่วยให้รอดจะมา พระผู้เป็นเจ้ามีแผนที่จะส่งพระผู้ช่วยให้รอด ความช่วยเหลือสำหรับประชาชนของพระองค์

“เขาแห่งความรอดสำหรับเรา” ด้วยกัน เราสามารถคิดถึงสัตว์ที่มีเขี้ยวและเขาสำหรับต่อสู้และพระผู้เป็นเจ้าได้ส่งความช่วยเหลือสำหรับช่วยให้อาณาประชาราษฎร์ทั้งหมด

“ในบ้านของดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์” ในที่นี้มาเกี่ยวกับการที่พระผู้เป็นเจ้าจะเชื่อมโยง“ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์”ผ่านโดยทางโยเซฟที่จะเป็นผู้ดูแลพระบุตรสุดที่รักสำหรับช่วงเวลานี้

⁷⁰As **He** spoke by the mouth of **His** holy prophets that have been from of old,

⁷⁰ ดังที่ **พระองค์** ได้พูดโดยปากของเหล่าศาสดาพยากรณ์โบราณของ **พระองค์**

⁷¹Salvation from our enemies, and from the hand of all **those** that hate us;

⁷¹ ทรงโปรดช่วยพวกเราจากเหล่าศัตรู และจากมือของผู้ที่เกลียดชังเรา

Comments 1: 69-71. Verses 69 to 71 relate old prophecies (1 Samuel 2:1, 10, Psalm 132:17, Ezekiel 29:21, 2 Samuel 22:3, Psalm 18:2, Psalms 106:10, Jeremiah 23:5-6) to the beloved Son of God and to the way the Lord will provide the help. This is a portion that many have been interpreting that the help will come from the house of David, but actually the Father Himself will send the help to rescue His people. The way of helping is not just by war but by peace.

ความเห็น 1:69-71 ข้อที่ 69 ถึง ข้อที่ 71 เกี่ยวกับคำพยากรณ์เก่า (1 ซามูเอล 2:1 เพลงสดุดี 132:17 เอเสเคียล 29:21, 2 ซามูเอล 22:3 เพลงสดุดี 18:2 เพลงสดุดี 106:10 เยเรมีย์ 23:5-6) พระบุตรสุดที่รักและวิธีที่พระเจ้าจะเป็นเจ้าจะให้ความช่วยเหลือ ในส่วนนั้นนี้มีหลายคนได้ดีความหมายว่าความช่วยเหลือจะมาจากบ้านของดาวิด แต่โดยจริงแล้วพระบิดาพระองค์เองจะส่งความช่วยเหลือเพื่อช่วยประชาชนของพระองค์ วิธีของความช่วยเหลือนั้นไม่ใช่การสงครามแต่ความสงบสุข

Q: How can salvation from the enemies and from the hands of those that hate His people can come through peace?

คำถาม การช่วยจากศัตรูและจากมือของผู้ที่เกลียดประชาชนของพระองค์สามารถมาโดยความสงบสุขได้อย่างไร?

A: As the Bible has told, starting with Herod, he lifted himself to be Herod the great and started to fight with the Lord, first by trying to eliminate the Savior of the world. For this great evil deed, he made people turn to the Lord and ask for help; but the Lord will give the big victory to His people through His beloved Son. His beloved Son will give peace to His people through His love and death on the cross; the Father Himself will give peace to all that will ask by His Son's blood. Jesus came to bring salvation through peace with God.

คำตอบ ดังที่พระคัมภีร์ได้บอก เริ่มจากเฮโรด ท่านยกตัวเองว่าเป็นเฮโรดผู้ยิ่งใหญ่และเริ่มต่อสู้กับพระเจ้าเป็นเจ้า เริ่มด้วยพยายามกำจัดพระผู้ช่วยของโลก สำหรับความช่วยเหลือยิ่งใหญ่ ท่านทำให้ประชาชนหันกลับมายังพระเจ้าเป็นเจ้าและร้องขอสำหรับความช่วยเหลือ แต่พระเจ้าเป็นเจ้าจะนำชัยชนะอันยิ่งใหญ่สำหรับประชาชนของพระองค์โดยผ่านความรักของพระบุตรสุดที่รักของพระองค์ พระบุตรสุดที่รักของพระองค์จะให้ความสงบสุขแก่ประชาชนของพระองค์โดยความรักของพระองค์และการตายบนกางเขน พระบิดาพระองค์เองจะให้ความสงบสุขแก่ทุกคนที่ขอโดยพระโลหิตของพระบุตรของพระองค์ พระเยซูได้นำความรอดมาโดยความสงบสุขกับพระเจ้าเป็นเจ้า

Here, we are talking about peace with the Father from within our souls. Temptation is our enemy, and we must fight the temptation with faith in His begotten Son. Temptation makes us commit sin and that is why temptation is our enemy. All those that hate us make our souls feel angry, but we must fight that anger with the love from His Son who has paid our ransom. Then we will find the peace of God through the blood of His Son. Ask for peace from the Father through faith in His beloved Son.

ในที่นี้ เราพูดถึงเกี่ยวกับความสงบสุขกับพระบิดาจากภายในจิตวิญญาณของเรา การยั่วยวนคือศัตรูของเรา และเราต้องสู้การยั่วยวนด้วยความเชื่อในพระบุตรที่พระองค์ได้ให้กำเนิด การยั่วยวนทำให้เราทำบาปและนั่นคือทำไมการยั่วยวนคือศัตรูของเรา ทุกคนที่เกลียดชังเราทำให้จิตวิญญาณของเรารู้สึกโกรธ แต่เราต้องสู้ความโกรธนั้นด้วยความรักจากพระบุตรของพระองค์ผู้ซึ่งได้จ่ายค่าไถ่ให้รอดของเรา แล้วเราจะพบความสงบสุขของพระเจ้าเป็นเจ้าโดยพระโลหิตแห่งพระบุตรของพระองค์ ขอสำหรับความสงบสุขจากพระบิดาโดยผ่านความเชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระองค์

⁷²To show mercy towards our fathers,
And to remember **His** holy covenant;

⁷²ทรงโปรดแสดงพระเมตตาต่อ บิดาของเรา

และทรงระลึกถึงพระสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ของ **พระองค์**

⁷³To grant us the oath which **He** spoke to Abraham our father,

⁷³ให้แก่วาเราพระสัญญาที่ **พระองค์** ได้ทรงพูดต่ออับราฮัมบิดาของเรา

Comments 1:72-73. In these verses it tells about the Father and His mercy and the promise that He has made throughout the generations before. The Father keeps that promise through His beloved Son.

ความเห็น 1:72-73 ในข้อนี้ มันได้บอกเกี่ยวกับพระบิดาและพระเมตตาของพระองค์และสัญญาที่พระองค์ได้ไว้กับคนในยุคก่อนนี้ พระบิดารักษาพระสัญญานั้นผ่านโดยพระบุตรสุดที่รักของพระองค์

⁷⁴Having been saved from the hand of our enemies,
To serving **Him** without fear

⁷⁴ทรงโปรดประทานต่อเรา ถึงการช่วยให้รอดจากมือของเหล่าศัตรูของเรา

เพื่อเราจะได้รับใช้ **พระองค์** โดยไม่มีความกลัว

Comments 1:74. “to serving Him without fear”. The Father has helped His people but only asks them to serve Him without fear of being different from others. Because in serving the Lord, we will act differently than the rest of the people and that is why “to serving Him without fear”.

ความเห็น 1:74 “เพื่อเราจะได้รับใช้พระองค์โดยไม่มี ความกลัว” พระบิดาช่วยประชาชนของพระองค์แต่เพียงขอให้พวกเขารับใช้พระองค์โดยไม่มี ความกลัวว่าจะแตกต่างไปจากคนอื่น ๆ เพราะในการรับใช้พระผู้เป็นเจ้า เราจะประพฤติแตกต่างไปจากคนอื่น ๆ และ นั่นคือทำไมจึง “รับใช้พระองค์โดยไม่มี ความกลัว”

⁷⁵In holiness and righteousness before **Him** all the days of our life.

⁷⁵ด้วย ความบริสุทธิ์ และ ถูกต้อง ต่อ **พระองค์** ตลอดชีวิตของเรา

Comments 1: 75. In this verse it tells the way of people who belong to the Lord. The way they behave should be in holiness and righteousness all their life.

ความเห็น 1:75 ในข้อนี้มันได้บอกถึงวิถีของประชาชนที่เป็นของพระผู้เป็นเจ้า วิถีการดำเนินชีวิตควรจะบริสุทธิ์และถูกต้องตลอดชีวิตของพวกเขา

⁷⁶Yes and you, child, will be called the prophet of the **Most High**:

For you will go before the **Lord** to make ready **His** ways;

⁷⁶ใช่แล้วและท่าน เหล่าเด็ก ๆ จะได้รับเรียกว่าเป็นศาสดาพยากรณ์ของ **พระองค์ท่านที่สูงที่สุด**

เพราะสำหรับท่านจะไปก่อนหน้าของ **พระองค์** เพื่อเตรียมทางของ **พระองค์** ให้เรียบร้อย

Comments 1:76. The Lord used Zachariah in telling the duty of John, his son. This child will be the prophet of the Lord that will help people look forward to receiving the begotten Son of God. The way the child will live will point out to his duty. Because he will live separated from others and be different, people will notice the duty he has, by the way of his talk and the idea of his life.

ความเห็น 1:76 พระผู้เป็นเจ้าใช้เศคาริยาห์ในการบอกถึงหน้าที่ของยอห์น บุตรของท่าน เด็กคนนี้จะ เป็นศาสดาพยากรณ์ของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อช่วย ให้ประชาชนให้มองไปข้างหน้าเพื่อรอรับพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าที่ได้ให้กำเนิด การมีใช้ชีวิตของเด็กนี้ซึ่งจะไปถึงหน้าที่ของเขา เพราะเขาจะมีชีวิต แยกออกไปและมีความแตกต่างไปจากคนอื่น ประชาชนจะสังเกตเห็นหน้าที่ที่มีของท่าน โดยวิธีที่เขาพูดและความคิดของชีวิตของเขา

⁷⁷To give knowledge of salvation to **His** people

In the remission of their sins,

⁷⁷เพื่อให้ ความรู้แห่งความรอดต่อประชาชนของ **พระองค์**

โดยทรงอภัยโทษในบาปของพวกเขา

Comments 1:77. “To give knowledge of salvation to His people”. John will tell clearly to whom all people must go to be saved. The verse tells us what John will do to prepare the way. He will tell us about the purpose of the way in which the Lord is coming to save His people (the way of the Lord’s coming is to save His people). John will always point out the way to be saved by following the Lord’s teaching. He tells them who can forgive their sins. ‘The way’ refers to the fact that Jesus came as the begotten Son of God in the form of a human, and John points people to Jesus as the One who gives salvation.

“In the remission of their sins”. Because the Lord Himself will forgive their sins, if they acknowledge His authority.

ความเห็น 1:77 “ เพื่อให้ ความรู้แห่งความรอดต่อประชาชนของพระองค์” ยอห์นจะได้ประกาศถึงผู้ซึ่งประชาชนต้องไปหาเพื่อจะได้รอด ข้อนี้ได้ บอกแก่เราว่ายอห์นจะทำอะไรเพื่อเตรียมทาง ท่านจะบอกเราเกี่ยวกับจุดประสงค์ถึงวิธีที่พระผู้เป็นเจ้าจะมาเพื่อช่วยเหลือประชาชนของพระองค์ (วิธี มาของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อช่วยประชาชนของพระองค์ให้รอด) ตลอดเวลา ยอห์นจะชี้ไปถึงทางเพื่อได้รอดโดยติดตามพระคำสอนของพระผู้เป็นเจ้า ท่าน ได้บอกว่าใครสามารถให้อภัยในบาปของพวกเขา “ทางนั้น” ได้หมายถึงว่าพระเยซูได้มาตั้งเป็นพระบุตรที่ได้รับให้กำเนิดในรูปของมนุษย์ และยอห์นชี้ ให้แก่ประชาชนให้ไปยังพระเยซูผู้ที่จะให้ความรอด

“โดยทรงอภัยโทษในบาปของพวกเขา” เพราะพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองจะให้ อภัยในบาปของพวกเขา ถ้าพวกเขายอมรับถึงอำนาจหน้าที่ของ พระองค์

⁷⁸Through the tender mercies of our **God**,

Whereby the sunrise from on high will visit us,

⁷⁸นี่เนื่องเพราะพระเมตตาของ **พระผู้เป็นเจ้า** ของเรา

ในที่สุดพระอาทิตย์ขึ้นจากที่สูงของวันได้เยี่ยมเยียนเรา

Comments 1:78. “Through the tender mercies of our God”. The mercy of the Father has been shown to all the world, because Zachariah himself received from the Lord to prophesy the coming of the beloved Son of God.

“Whereby the sunrise from on high will visit us”. The “sunrise from on high” is the glory from heaven; “will visit us” is the birth of the begotten Son of God on earth to bring the light from heaven to the whole earth and all the souls that have been born and will be born on earth.

ความเห็น 1:78 “เนื่องเพราะพระเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าของเรา” พระเมตตาของพระบิดาได้แสดงออกแก่ทั้งโลก เพราะเศคาริยาห์ท่านเองได้รับคำพยากรณ์จากพระผู้เป็นเจ้าถึงการมาของพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า

“ในที่สุดพระอาทิตย์ขึ้นจากที่สูงของวันจะได้เยี่ยมเยียนเรา” คำว่า “พระอาทิตย์ขึ้นจากที่สูง” นั่นคือพระศิโรตศจากสวรรค์ “จะได้เยี่ยมเยียนเรา” นี่คือการเกิดของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าบนโลกเพื่อนำแสงสว่างจากสวรรค์มายังทั้งโลกและทุกจิตวิญญาณที่เกิดแล้วและจะเกิดบนโลก

⁷⁹To shine upon them that sit in darkness and the shadow of death;

To **direct** our feet into the way of peace.

⁷⁹เพื่อส่องแสงสว่างต่อผู้ที่อยู่ในความมืดและในร่มเงาแห่งความตาย

เพื่อชักจูงการเดินของเราในความสงบสุข

Comments 1:79. “To shine upon them that sit in darkness and the shadow of death”. Now this verse talks about two groups of souls, one that “sit in darkness” and another one in “the shadow of death”. There is a different meaning between darkness and the shadow of death. Those in darkness have rejected the Lord of life, but those in the shadow of death have blasphemed against the Holy Spirit of God.

ความเห็น 1:79 “เพื่อส่องแสงสว่างต่อผู้ที่อยู่ในความมืดและในร่มเงาแห่งความตาย” ในข้อเขียนนี้เองพูดถึงกลุ่มของวิญญาณสองกลุ่ม หนึ่งในนั้น “นั่งในความมืด” และอีกกลุ่ม “ในร่มเงาแห่งความตาย” เหล่านี้มีความหมายแตกต่างกันไประหว่างความมืดและร่มเงาแห่งความตาย พวกที่อยู่ในความมืดได้ปฏิเสธพระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิต แต่พวกที่อยู่ในร่มเงาแห่งความตายได้หมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า

Q: To shine upon these, what does this really mean? **A:** The glory of the Lord has shined on them to reach to the deepest of the soul itself. Even if it is too late for repentance, the glory keeps them warm. Because the soul cannot die until the final judgment day. In the Bible, it has the verse that the Lord has gone to minister to the dead, that it is when to shine upon them.

“To direct our feet into the way of peace”. To direct our feet is the light from the beloved Son of God to those that truly believe in Him. Believe alone will not be direct but must act and follow the teaching; that is the way of peace.

คำถาม เพื่อส่องแสงสว่างต่อนี้ จริงๆแล้วหมายความว่าอะไร? **คำตอบ** พระสิริของพระผู้เป็นเจ้าที่ได้ส่องแสงสว่างต่อพวกเขาจะไปถึงส่วนที่ลึกที่สุดของจิตวิญญาณของมันเป็นเอง แม้ว่าจะสายสำหรับแก้ตัวแล้ว แต่พระสิริจะให้พวกเขาอบอุ่น เพราะจิตวิญญาณไม่สามารถตายได้จนกว่าจะถึงวันพิพากษา ในพระคัมภีร์ มันได้มีข้อที่บอกว่าพระผู้เป็นเจ้าได้ไปช่วยเหลือพวกที่ตาย เพื่อมันเมื่อแสงสว่างได้ส่องไปยังพวกเขา

“เพื่อชักจูงการเดินของเราในความสงบสุข” นำการเดินทางของเราคือแสงสว่างจากพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าให้แก่พวกที่ได้มีความเชื่อจริงๆ ในพระองค์ เชื่อเพียงอย่างเดียวจะไม่นำการเดินทางตรงแต่ต้องปฏิบัติและติดตามพระคำสอน นั่นคือทางแห่งความสงบสุข

⁸⁰And the child grew, and **increased** strong in spirit, and was in the deserts **until** the day of **His** appearance to Israel.

⁸⁰และเด็กได้เติบโต และเพิ่มความแข็งแรงแก่วิญญาณ และอยู่ในที่แห้งแล้งจนกระทั่งจะถึงวันที่ **พระองค์** จะปรากฏต่ออิสราเอล

Comments 1:80. John was led by the Lord to live a separated life from people, so he will not be influenced by the teaching of the world and will have a clean mind. Because of the way he grew up, this made his soul hear clearly the voice of the Lord.

ความเห็น 1:80 ยอห์นได้ถูกนำโดยพระผู้เป็นเจ้าให้ชีวิตแยกตัวออกไปจากประชาชน เพื่อท่านจะไม่ได้รับการชักชวนโดยการสอนของโลกและจะได้รับความคิดที่สะอาด เพราะการเติบโตของท่านนี้ ทำให้จิตวิญญาณของของท่านได้ยินเสียงของพระผู้เป็นเจ้าชัดเจน

Life and Faith Applications. From this chapter we can highlight four main life and faith application points. 1) Believe in the miraculous birth of the begotten Son of God through the virgin Mary and that Mary was a worthy woman chosen by God to carry the baby Jesus in her womb (Luke 1:30-35). 2) Believe in the Lord's promises, and that the Lord will fulfill His promises if you believe (Luke 1:45). 3) Abortion is against God's will; the Lord sees a baby in the womb as a person from the point of conception (Luke 1:41, 44). 4) We should not look down on anyone; the Lord looks upon everyone, even upon those that are not in good condition of mind and upon those in low worldly positions (Luke 1:48).

ชีวิตและการแสดงความจำนง จากบทนี้เราต้องการเน้นถึงสี่จุดแห่งชีวิตและความเชื่อจุดนี้คือ 1) เชื่อในความวิเศษในการถือกำเนิดอย่างวิเศษแห่งพระบุตรของพระเจ้าโดยมารีย์หญิงพรหมจารีและมารีย์นั้นเป็นผู้หญิงที่มีคุณค่าได้รับเลือกโดยพระเจ้าเพื่อให้อุ้มครรภ์พระเยซูทารกในครรภ์ของเธอ(ลูกา1:30-35) 2) เชื่อในคำสัญญาของพระเจ้าเป็นเจ้าว่าพระองค์จะทำให้สำเร็จตามคำสัญญาของพระเจ้าเป็นเจ้าถ้าเรามีความเชื่อ(ลูกา1:45) 3) การทำแท้งนั้นต่อต้านพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นเจ้า พระเจ้าเป็นเจ้าเห็นทารกในครรภ์ตั้งเป็นบุคคลจากจุดปฏิสนธิ(ลูกา1:41,44) 4) เราไม่ควรที่จะดูถูกผู้ใด พระเจ้าเป็นเจ้ามองยังคนทุกคน แม้ว่าผู้นั้นจะอยู่ในสภาพที่ไม่ดีแห่งจิตและมองยังผู้ที่มีตำแหน่งต่ำในโลก(ลูกา1:48)